MILA
DANSUL FALŞILOR ZEI ROŞII ŞI ALBI
(channeling)

Lucrare urmată de un comentariu al lui
Răzvan Petre - DANSUL FALŞILOR PROROCI

MILA
DANSUL FALŞILOR ZEI ROŞII ŞI ALBI
(channeling)

Preaiubiţi Oameni care se Înalţă.

Istoria veche umană a fost un mister nu numai pentru umanitate în general, dar chiar şi pentru Pământ. Umanitatea a existat într-un vis separat de Pământ încă de la însămânţarea originală ce a avut loc acum 50.000 de ani (200.000 ani omeneşti). Numai după ce planele holografice umane au fost deschise acum un an şi ceva cu ocazia ascensiunii globale a Pământului, a putut fi evaluată întreaga istorie umană. Pentru ca un raport precis al tuturor evenimentelor să fie disponibil atât în scopul ascensiunii globale cât şi a celei umane, a fost nevoie de timp pentru a se redacta arhivele cu informaţii istorice.

Ascensiunea cere o reconstituire exactă a tuturor experienţelor ancestrale şi a karmei în scopul limpezirii acesteia pe orice interval de vibraţii dat, pentru înălţare. Sufletele care au grijă de visul uman au un interes minor în înălţare, aşa că înregistrările exacte ale experienţelor umane nu au fost niciodată păstrate. Cu toate acestea, evenimentele sunt înregistrate integral în visul uman, însă într-o manieră nesecvenţială. În loc ca timpul să fie derulat secvenţial cu toate întâmplările înregistrate de la început la sfârşit, acestea au fost înregistrate şi identificate pe baza rezonanţei emoţionale. În acest mod toate înregistrările de o anumită natură au fost ţinute într-o singură regiune, şi nu secvenţial în timp.

În ascensiunea umană, acest lucru se traduce în faptul că o anumită regiune a formei reţine toate înregistrările pentru un tip

particular de experienţă. Dacă experienţa este excesiv de dureroasă, atunci şi zona respectivă poate fi excesiv de deteriorată şi cicatrizată datorită tuturor înregistrărilor dureroase stratificate una peste alta în aceeaşi parte a formei. Aşa stau lucrurile pentru forma umană şi tot aşa stau lucrurile şi pentru Pământ. Cele mai dureroase înregistrări ale Pământului sunt înregistrate una peste alta în principal în Orientul Mijlociu; totuşi mai sunt încă alte 17 regiuni la fel de dureroase, dintre care cele mai multe se află sub apele oceanelor noastre.

Odată cu deschiderea planelor holografice, fragmentele şi părţile neînţelese ale istoriei umane au putut fi completate, prin reunirea înregistrărilor din ascensiunea umană, deoarece hologramele au înregistrat o istorie secvenţială a fiecărei vieţi umane trăită vreodată pe Pământ. Deschiderea acestor arhive a fost aşadar foarte folositoare, deoarece a permis ca multe din lucrurile necunoscute până acum să fie înţelese. În aceasta lumină, Pământul ar dori să împărtăşească o repovestire a istoriei umane, atât din perspectivă fizică cât şi non-fizică.

Înţelegeţi că aceasta este istoria voastră. Istoria se repetă până când omul alege să înveţe lecţiile spirituale asociate şi, în consecinţă, alege un alt rezultat. Oamenii care se înalţă aleg să-şi însuşească lecţiile spirituale şi în viitor să creeze o nouă eră a unităţii. Pământul ca recipient global, alege să-şi însuşească lecţiile ca o realitate consensuală. Astfel, viitorul se schimbă permiţând naşterea unei ere de aur, şi nu o repetare a multelor dezastre care au distrus umanitatea şi au determinat căderi în conştienţa de pe Pământ.

MANIPULĂRILE UMANE SIRIENE ALE PĂMÂNTULUI

Acum 6 milioane de ani (24 milioane de ani omeneşti), oamenii Arcturieni au determinat o eră glaciară folosind Pământul ca depozit pentru o serie de substanţe otrăvitoare care au fost înlăturate din sistemul lor solar, astfel încât ei să se poată înălţa. În acest scop au îngheţat intenţionat Pământul pentru a se asigura ca toxinele vor fi eliberate lent. Cele mai multe dintre otrăvuri au persistat, deşi gheaţa s-a topit şi au devenit parte a structurii genetice a tuturor fiinţelor vii pe Pământ. Am putea spune ca aceste otrăvuri împreună cu era

glaciară asociată au fost cauza unei căderi majore în conştienţa tuturor speciilor simţitoare de atunci încolo.

Acum 300.000 de ani (1, 2 milioane de ani omeneşti), Sirius a decis să creeze scuturi de gheaţă suspendate în atmosfera Pământului pentru a determina o încălzire globală şi a încheia o aspră eră glaciară. Asemeni unui terrarium, scuturile de gheaţă au ţinut destula umezeală şi căldură pe suprafaţa Pământului încât zăpada să se poată topi, iar Pământul să devină din nou o grădină tropicală a Raiului. Existau numeroase lacuri şi bazine cu apă dulce care s-au format după ce zăpada s-a topit în urma creării scuturilor de gheaţă. Oamenii de ştiinţă Sirieni, neştiind de existenţa otrăvurilor predominante pe suprafaţa teritoriului, au însămânţat aceste bazine şi lacuri cu diferite specii de delfini şi balene de apă dulce, acum 275.000 de ani, după ce Pământul a fost dezgheţat.

O specie remanentă având o moştenire genetică pură din partea acestor delfini şi balene este specia Manatee în timpul actual. Jacques Cousteau şi echipa sa de scufundători au făcut un film despre Manatee despre care Mila îşi aminteşte că l-a văzut la televizor în tinereţea ei. Specia Manatee a fost considerată cea mai paşnică şi graţioasă dintre speciile subacvatice. Într-adevăr Manatee menţine un flux energetic magnetic înrudit cu al primilor defini şi balene însămânţate pe Pământ. Prin intermediul speciei Manatee a fost croit un plan pentru ca toţi delfinii şi balenele să se înalţe, ceea ce va conduce spre o natură magnetică, paşnică şi binevoitoare care să rezoneze cu Pământul.

Delfinii şi balenele au trăit în otrăvurile pe care Arcturus le-a transferat pe Pământ, deoarece acestea s-au amestecat cu toate cursurile de apă, odată ce gheaţa s-a topit. De atunci în 100.000 de ani (400.000 de ani omeneşti), conştienţa delfinilor şi a balenelor a fost în declin. Conştienţa completă pe care o aveau la început s-a pierdut pentru că otrăvurile au generat deformări genetice în interiorul creierului lor. Când o degradare are loc lent în timp, scapă neobservată. Numai atunci când înregistrările lor genetice au fost reasamblate, delfinii şi balenele au putut înţelege modul în care cele 8 otrăvuri răspândite în toate cele existente pe Pământ le-a afectat biologia. Otrăvurile au generat o alterare genetică lentă, capacitatea

creierului intrând în declin, conducând spre o tot mai accentuată stare de non-conştienţă.

O stare de non-conştienţă poate fi asemuită cu aceea în care o parte a sinelui se scindează şi nu mai este recunoscută de restul sinelui. Partea scindată se separă, deoarece codificarea genetică asociată ei nu mai este folosită de către fizic pentru construcţia viitorului descendent. Aceasta parte scindată a sinelui mai este cunoscută şi sub numele de „inconştient". Prin inconştient au lucrat forţele întunecate în visul om delfin-balenă, manipulând Pământul către un ciclu al dispariţiei.

NATURA ÎNŢELEGERILOR CONSENSUALE

Deşi delfinii şi balenele au fost adăugate Pământului, aceste specii nu făceau parte din visul consensual al acestuia. Iată un lucru pe care oamenii nu îl înţeleg; şi anume că cineva nu poate muta speciile între creaţii, amestecându-le cu sufletele şi fluxul de energie ale unei alte realităţi consensuale, decât în cazul în care acea realitate consensuală este de acord. Pământul şi sufletele din el nu au fost niciodată de acord să înglobeze forma delfinilor şi a balenelor; iar Pământul nu a fost vreodată de acord să înglobeze forma umană. De fapt Pământul nu ştia că delfinii şi balenele existau pe suprafaţa sa, deoarece aceste specii au rămas într-un vis separat ancorat în jurul Pământului de către savanţii Sirieni, odată cu scuturile de gheaţă.

Pământul nu a fost de acord nici cu scuturile de gheaţă. Deşi era în favoarea unei încălziri rapide şi a reîntoarcerii la un tărâm tropical, cauza acestui fapt nu a fost înţeleasă în momentul desfăşurării procesului de încălzire. Pământul şi sufletele de atunci s-au gândit că reuşiseră să stăpânească forma-gând ce fusese cauza erei glaciare, ceea ce a permis o asemenea rapidă creştere în vibraţie. Din păcate nu era aşa; cauza creşterii în vibraţie era un mecanism făcut de mâna omului care a transformat Pământul într-un uriaş terrarium. Acest lucru a lăsat sufletele de pe Pământ să creadă că stăpâneau ceva ce de fapt nu stăpâneau de loc; şi un anume nivel de aroganţă s-a instalat. Aceasta aroganţă a predominat până când, prin intermediului visului uman, scuturile de gheaţă au cedat, creând oceanele şi determinând o

rapidă scădere în vibraţie şi o altă eră glaciară minoră. Această eră glaciară minoră este ultima de care sunt conştienţi cei mai mulţi oameni de ştiinţă şi s-a petrecut acum 38.000 de ani (144.000 de ani omeneşti). De atunci încoace Pământul se tot dezgheaţă.

Totuşi, de data aceasta sufletele de pe Pământ au ales măiestria formei-gând pentru a se „încălzi”. În esenţă, înălţarea Pământului a început acum 38.000 de ani şi se poate vedea din aceasta că procesul înălţării consensuale în dimensiunea a 3-a este cu adevărat lent. Totuşi ritmul devine acum mai alert, deoarece energia fotonică disponibilă în aura Marelui Soare Central determină o mai rapidă încălzire a Pământului decât oricând altă dată.

ORIGINILE OMENIRII

Pământul înţelege acum că oamenii de ştiinţă Sirieni creau o planetă alternativă pentru a se salva în eventualitatea unui cataclism nuclear în sistemul solar Sirian. La vremea aceea Sirius era o planetă tri-dimensională şi trebuia să se înalţe încă la statutul de stea. Acum 75.000 de ani, savanţii Sirieni au însămânţat primii oameni pe Pământ. Aceşti oameni erau clonaţi şi incubaţi într-un laborator de pe o navă spaţială. Aceşti savanţi încercau să vadă dacă Pământul ar fi putut susţine o viaţă umană magnetică în eventualitatea că mai mulţi Sirieni ar fi trebuit să se mute pe Pământ în caz de urgenţă.

Aceşti oameni însămânţaţi aveau 15.000 spirale de ADN şi cunoştinţe holografice limitate care le permiteau să supravieţuiască în minunata lume tropicală care era Pământul la acea dată. Multe fructe şi vegetale necesare pentru a susţine astfel de vieţi omeneşti au fost şi ele însămânţate, precum şi câţiva pui de „căţei” şi „pisici” care au fugit de pe nava spaţială şi care au continuat să se dezvolte în sălbăticie, cunoscute acum ca regnul panterelor şi tigrilor, precum şi cel al lupilor şi vulpilor. Aceste animale au fugit de la proprietarii lor Sirieni şi continuă să se reproducă şi să se dezvolte în sălbăticie până în zilele noastre.

Toţi oamenii şi speciile de plante şi animale, cât şi delfinii şi balenele erau necunoscute Pământului la data însămânţării. Erau

necunoscute deoarece existau într-un vis paralel care nu interacţiona cu visul Pământului, până ce a apărut o situatie problematică ce a condus la modificarea câmpului magnetic global. Aceasta modificare a implicat recoltarea chiului electric şi formarea unui tipar energetic global, mer-ka-ba, de către un alt grup de oameni care veniseră să trăiască pe Pământ cunoscuţi ca Plieadian Anu sau Annanuki. Datorită faptului că întreg precedentul câmp magnetic devenise electromagnetic, împotriva dorinţei sau alegerii Pământului, acesta şi-a dat seama că avea o problemă serioasă. Tot atunci Pământul alesese un recurs paralel la o problemă anterioară de acelaşi tip legată de dinozauri, şi hotărâse ca şi „problema umană" să aibă acelaşi final, „dispariţia".

ISTORIA DINOZAURILOR

Dinozaurii au venit să locuiască pe Pământ acum 4 milioane de ani. Specia dinozaurilor nu a fost niciodată în rezonanţă cu Pământul; totuşi un vis emis pentru prezenţa lor, împreună cu sufletele şi genetica asociată, a fost predat Pământului dintr-o creaţie paralelă cunoscută ca Alfa Centauri. Dinazaurii au crescut şi au existat numai în acele regiuni care s-au dezgheţat suficient pentru a deveni tropicale, ceea ce includea „ecuatorul" de atunci al Pământului.

Ecuatorul de astăzi nu este acolo unde era pe vremea dinozaurilor şi de aceea fosilele de dinozaur se găsesc în America de Nord, în Orientul Mijlociu sau Norvegia. Dacă oamenii de ştiinţă ar putea lucra sub tundra îngheţată a Polului Nord sau Sud, ar găsi acolo cea mai bogată recoltă de fosile de dinozaur, deoarece odată, această regiune a fost sub ecuatorul Pământului. Din păcate odată cu topirea Polilor, interesul oamenilor pentru astfel de lucruri va dispărea, iar aceste timpuri de curăţire vor aduce cu ele şi sfârşitul perioadei de folosire a combustibililor fosili. Până la urmă acesta este un lucru bun pentru că aceşti combustibili sunt antagonici cu Pământul, fiind toxici pentru structura noastră bazată pe carbon.

Pământul a ales să permită dinozaurilor să dispară creând o altă eră glaciară minoră. Acum un milion de ani un asteroid destul de mare a lovit suprafaţa Pământului în regiunea „Valea Morţii" aflată în

prezent în California. Acest asteroid a ridicat destul praf când a lovit suprafaţa Pământului, determinând scăderea temperaturii sub pragul în care dinozaurii cu sânge rece ar fi putut subzista. Toţi dinozaurii au mers la culcare şi în consecinţă au murit în timp de un an. Aceasta a constituit o mare uşurare pentru Pământ deoarece aceste specii deveniseră foarte distructive şi carnivore în raport cu celelalte specii de pe Pământ. Pământul a fost capabil să redirecţioneze visul din Alfa Centauri înapoi în spaţiu, astfel încât să nu se mai poată reformula din nou aici.

ORIGINILE FALŞILOR ZEI SOLARI

Oamenii de pe Pământ au fost însămânţaţi şi cu un suflet grup personal pentru a supraveghea viaţa în cadrul visului uman. Visul uman era o extensie a unui vis de pe Sirius a cărui natură era atât solară cât şi globală. Acest vis nu avea nimic de-a face cu consensul cunoscut ca Pământ. Acest vis era transmis de un grup de 27 falşi zei solari importaţi din Sirius, dintre care Mila a identificat până acum nouă. Ceilalţi 18 rămăseseră un mister până când recenta ascensiune globală a deschis planele solare de legătură ale realităţii. (Vezi „Ownership.pdf" pentru mai multe informaţii.)

Planul de legătură solar este compus din plane ale realităţii care coboară visul din soarele vostru solar în planele holografice care difuzează apoi visul înspre alte 7 plane de manifestare ce înconjoară Pământul. O astfel de difuzare creează întreaga viaţă 3D pe Pământ. Planele solare de legătură au fost manipulate cu mult timp în urmă atunci când savanţii Sirieni au însămânţat viaţa delfinilor, balenelor şi oamenilor; astfel că sufletele Siriene au fost lăsate cu responsabilitatea de a redirecţiona un vis de pe Sirius către sistemul solar şi apoi pe Pământ, pentru a susţine astfel de forme de viaţă pe Pământ. Planele solare de legătură au fost modificate la vremea aceea, pentru a primi o astfel de difuzare de pe Sirius.

Această modificare nu s-a făcut cu acordul Pământului sau al sistemului solar. În consecinţă întreaga prezenţă a oamenilor, delfinilor şi balenelor împreună cu alte specii asociate cu visul Sirian reprezintă o încălcare a legilor creaţiei, întrucât nicio specie şi nicio

creaţie nu au dreptul să invadeze şi să manipuleze creaţia sau visul altui creator. Totuşi invazia a avut loc, iar Pământul şi sistemul solar trebuie să se lupte cu consecinţele acestei invazii, dar în acelaşi timp să le înţeleagă şi să le corecteze în vederea înălţării. Iată ce facem noi acum, în aceste vremuri de înălţare globală şi solară. Ajungem să înţelegem cum ne-a fost invadat visul, permitem vindecarea acestei invazii şi o reorientăm de o manieră care să servească ascensiunii întregului.

ORIGINILE FALŞILOR ZEI ROŞII

Au fost 9 suflete care au venit special cu oamenii roşii incubaţi pe o navă spaţială acum 75.000 de ani. Pământul consideră aceste suflete „Falşi Zei Roşii". Ei sunt zei falşi pe Pământ deoarece nu au făcut parte niciodată din visul Pământului; ei făceau parte din visul Sirian care fusese ancorat în jurul Pământului pentru a susţine viaţa oamenilor, delfinilor şi balenelor. Aceşti zei falşi sunt cunoscuţi ca Rama, Yahweh, Thoth, Sananda, Vishnu, Solaris, Shiva, Buddha şi Lady Buddha (cunoscută şi ca Quan Yin). Aceşti zei falşi îşi au originea pe Pământ prin intermediul savanţilor Sirieni care au incubat viaţa omenească într-un laborator de pe o navă spaţială.

Într-adevăr Mila îşi aminteşte că a văzut demult, o videocasetă cu Ramtha (care este un alt nume pentru sufletul cunoscut ca Rama), în care „creaţia vieţii" era explicată prin intermediul transmiţătorului lui Ramtha, numit JZ Knight. Creaţia vieţii era o relatare despre forţele non-fizice care au însufleţit oamenii incubaţi în laboratoarele spaţiale şi care, mai apoi, au fost plasaţi pe Pământ pentru a vedea dacă vor supravieţui. Totuşi această relatare nu are nimic în comun cu creaţia vieţii pe Pământ; deoarece viaţa pe Pământ a început acum miliarde şi miliarde de ani în timp, înainte ca Pământul să părăsească Marele Soare Central. Povestirea lui Ramtha era într-adevăr despre oamenii incubaţi în laboratoarele spaţiale şi apoi însămânţaţi de savanţii Sirieni pe Pământ.

Cu toate că viaţa este incubată, trebuie să existe o forţă non-fizică care să consimtă viaţa. În consecinţă devaşii, îngerii, genetica şi sufletele, cu toţii co-creează viaţa, chiar dacă o astfel de

viaţă este sub conducerea oamenilor. Din punctul de vedere al Pământului, oamenii n-au nicio treabă cu însămânţarea vieţii. Din perspectiva istorică, oamenii ştiu foarte puţin despre realităţile consensuale sau despre viaţă deoarece ea îşi are originea în Marele Soare Central. Oamenii au învăţat să manipuleze viaţa de o manieră care adeseori duce la pieirea planetelor pe care ei le locuiesc. Planeta Pământ nu a fost niciodată de acord să aibă viaţă umană pe ea şi totuşi acest lucru s-a întâmplat la fel ca pe nenumărate alte planete prin timp, spaţiu şi formă, unele dintre ele continuând să existe, dar dintre care majoritatea au pierit.

Savanţii Sirieni au însămânţat în total 18 grupe de oameni din care numai 7 au supravieţuit. Cele 7 triburi umane roşii stau la originea triburilor din zilele noastre asociate cu indienii Nord Americani, indienii Sud Americani, poporul Inuit/Mongol (Eschimos/Chinez), African, Tibetan, Polinezian şi Aborigen (Australian). De-a lungul timpului cele 7 rase rădăcină au rămas pure, întrucât fuseseră însămânţate în regiuni separate şi nu se puteau găsi una pe cealaltă pentru multe sute şi sute de ani, în primul rând datorită lipsei mijloacelor de transport. Aceşti oameni nu fuseseră însămânţaţi şi cu cunoştinţele tehnologice pe care le ştiau cei de pe Sirius; doar cu un set limitat de unelte şi cu o înţelegere holografică minimă necesară pentru a supravieţui în ploioasa pădure tropicală care era Pământul la acea dată în istorie.

La început cei „nouă zei falşi roşii” au împărţit oamenii creaţi în laborator şi fiecare a luat câte două din cele 18 rase rădăcină ca fiind „vlăstarele” lor. Dintre cele şapte rase rădăcină de mai sus, zeii roşii asociaţi cu fiecare în origine includ pe:

Rama care a însufleţit ceea ce acum este asociat cu poporul Aborigen (Australia);

Buddha care a însufleţit ceea ce acum este asociat cu poporul Tibetan;

Thoth care a însufleţit ceea ce acum este asociat cu poporul indienilor Nord Americani;

Sananda care a însufleţit ceea ce acum este asociat cu poporul indienilor Sud Americani;

Quan Yin sau Lady Buddha care a însufleţit ceea ce acum este asociat cu poporul Polinezian;

Solaris care a însufleţit ceea ce acum este asociat cu poporul African; şi

Shiva care a însufleţit ceea ce acum este asociat cu poporul Inuit/Mongol.

Din păcate 11 din cele 18 rase rădăcină originale au pierit în primii 1.000 de ani de viaţă (4.000 de ani omeneşti). Acest lucru a lăsat celor 9 zei numai 7 rase rădăcină sub jurisdicţia lor. Doi dintre zei au rămas fără oameni pe care să-i „conducă"; aceştia au fost Yahweh şi Vishnu. Aceşti doi zei au intrat într-o competiţie extremă cu ceilalţi şapte zei care aveau oameni a căror viaţă le-o supravegheau. Niciunul dintre cei şapte zei nu era dispus să-şi împartă jurisdicţia cu cei doi rămaşi şi, pe scurt, li s-a spus „s-o şteargă".

Timp de 25.000 de ani (100.000 de ani omeneşti), viaţa a decurs în pace pentru cele şapte rase rădăcină. Câteva au migrat găsindu-se una pe cealaltă şi au început să se reproducă între ele. Totuşi majoritatea nu s-au deplasat cu mai mult de 1.000 de mile din locul unde au fost însămânţate. Rasele rădăcină s-au înmulţit în acest interval de timp. Înregistrările holografice umane arată că cele mai multe triburi nu au depăşit 4.000 de oameni la acea dată în istoria umană. Acest lucru însemna că existau numai 28.000 de oameni în întreaga lume de-a lungul acestei perioade de 25.000 de ani. Durata vieţii majorităţii oamenilor de atunci era de 2000 de ani omeneşti. Aceşti oameni aveau o biologie regenerativă şi nu îmbătrâneau înainte de 1800 de ani; urma apoi un declin treptat care conducea la boală şi moarte.

Unele din aceste naţii de oameni roşii duceau o viaţă nomadă, călătorind între anotimpuri de la o regiune la alta, adunând nuci,

fructe, boabe şi legume de sezon. Pe de altă parte, alţii învăţaseră să cultive pământul şi au rămas în aceeaşi regiune de la un anotimp la altul. Vânătoarea şi pescuitul nu erau ceva obişnuit, deoarece oamenii însămânţaţi erau strict vegetarieni. Vegetarianismul permite instaurarea păcii în relaţiile umane. Mila a vorbit pe larg în materialele recente din partea regnurilor naturii cât şi din partea delfinilor şi balenelor, despre faptul că un comportament carnivor conduce la violenţă şi război; nimeni nu poate distruge pe altul fără ca în cele din urmă să se distrugă pe sine; iar masacrarea animalelor este o formă de război asupra naturii care duce la masacrarea oamenilor. Nu aşa stau lucrurile cu vegetaţia, deoarece vegetaţia şi fructele au făcut înţelegeri de a fi consumate. În acest mod consumul vegetaţiei nu este perceput ca o vătămare. Cum aceşti oameni erau vegetarieni, ei au rămas în pace unul cu altul în interiorul fiecărui trib, timp de 25.000 de ani. (Vezi The Grunt of the Feral Pig în secţiunea Inspiraţii din Natură şi Taking Responsability for One's Ancestry din cadrul secţiunii despre delfini şi balene, pentru mai multe informaţii.)

Oamenii din naţiunile roşii au creat practici spirituale simple asociate cu „zeii" lor. Aceste practici pivotau în jurul ciclurilor vieţii, creşterii şi recoltării sau strângerii hranei, căsătoriei, reproducerii, creşterii copiilor şi traiului în armonie cu regnurile naturii care înconjurau tribul. Regnurile naturii aprovizionau în mod adecvat numărul de oameni prezenţi la acea dată pe Pământ; nu exista înfometare sau lipsă. Îmbrăcămintea şi locuinţele se făceau după modele simple din proviziile oferite de natură. Aceasta este „Grădina Raiului" pe care cei mai mulţi oameni şi-o amintesc holografic şi tânjesc după ea. Totuşi ea nu a făcut niciodată parte cu adevărat din visul Pământului.

ÎMBINAREA REALITĂŢILOR CONSENSUALE

Pământul are o realitate consensuală care creează forme în care solul este maroniu, plantele sunt verzi, fructele şi florile sunt divers colorate, există păduri, lacuri şi ape curgătoare, munţi, văi şi păşuni precum şi un cer albastru cu nori albi. Acest tipar a fost o parte din distribuţia originală al Pământului în Marele Soare Central. Există alte sisteme care aparţin altor distribuţii care nu cunosc viaţa fizică, aşa

cum este percepută ea aici; într-adevăr multe planete din sistemul vostru solar au un tip diferit de viaţă comparat cu al Pământului. Neptun, Venus, Mercur, Saturn, Jupiter şi Pluto au toate numai viaţă de tip energetic pe ele şi nu susţin forma genetică. Aceste planete au suflete doar cu formă eterică. Deşi din perspectivă umană aceste planete sunt „fără viaţă", ele fac echipă cu viaţa eterică şi cu fluxul energetic, numai că umanitatea nu are nicio modalitate de a le percepe astfel.

De-a lungul timpului, oamenii care au venit de pe planete cu realităţi consensuale asemănătoare Pământului au învăţat să dezvolte tehnologii şi nave spaţiale pentru a călători. Călătorind prin Omnivers ei au descoperit alte sisteme solare cu planete care semănau mult cu cele de „acasă". Au văzut de asemenea şi multe alte planete care păreau să nu aibă viaţă pe ele; acest lucru este cât se poate de inexact, deoarece majoritatea planetelor au viaţă, doar că de un tip consensual diferit de cel al vieţii de pe Pământ.

Singura excepţie la cele de mai sus în cadrul sistemului vostru solar este Marte care aparţine unei alte creaţii bazate pe siliciu, creaţie cunoscută ca Alfa Centauri. Marte s-a stins după ce a fost adusă în sistemul vostru solar cu ajutorul unei nave spaţiale umane, folosind modalităţi speciale de transport cu „raze tractoare". I-au trebuit 18.000 de ani lui Marte pentru a se stinge. La momentul în care cei din familia Anu au sosit în sistemul vostru solar, viaţa era încă prezentă în interiorul lui Marte, însă retrasă în întregime de la suprafaţa planetei. Pentru o vreme Anu s-au dezvoltat în interiorul lui Marte, deoarece această planetă rezona mai bine cu ADN-ul lor bazat pe siliciu. Totuşi era o planetă care se stingea, aşa că în cele din urmă Anu s-au mutat pe Pământ. Marte era pe moarte, iar ei nu puteau genera o schimbare în acest sens, dat fiind că Marte fusese transportată într-un sistem solar bazat pe carbon şi nu era în rezonanţă cu acesta. Lipsa de rezonanţă este aceea care determină în ultimă instanţă stingerea, iar Marte este un exemplu în acest sens.

Cu toate acestea cele mai multe planete care par lipsite de viaţă, au viaţă; unele planete de pe alte dimensiuni ale creaţiei voastre au chiar şi forme eterice umanoide. În general o astfel de formă nu este

polarizată în aspectul masculin sau feminin, ci este androgină; atât moartea cât şi renaşterea nu fac parte din stilurile de viaţă eterice, deoarece nu există fizicalitate din care să moară. Există oameni pe multe niveluri ale creaţiei voastre care experimentează o asemenea viaţă non-fizică. Această viaţă nu trebuie confundată cu „falsa intervenţie” care este construită din vieţi eterice „de după moarte” ale multor creaţii (sute şi mii) care s-au stins de-a lungul timpului. Viaţa umană non-fizică în realităţile consensuale strict energetice are o formă pe care sufletul o încarnează şi cu care dansează. Numai că tiparul pentru această formă este de natură eterică mai degrabă decât conţinută în ADN fizic, aşa cum este întreaga viaţă pe aceste planete şi stele.

VIAŢA ÎN INTERIORUL ŞI EXTERIORUL MARELUI SOARE CENTRAL

Viaţa în interiorul Marelui Soare Central a fost desemnată să ofere sufletului multe lecţii de învăţat. Sufletul trece de la experienţe în realităţi consensuale exclusiv energetice la experienţe în realităţi care au o mare densitate a formei şi sunt conduse de legi genetice. Sufletele experimentează tot felul de lucruri în Marele Soare Central şi atunci când absolvă ele vor fi învăţat să stăpânească legile creaţiei şi sunt consideraţi „Creatori”. Astfel aceste suflete pot merge să experimenteze alte experienţe creaţionale oferite în Tao, deoarece ele înţeleg legile creaţiei şi sunt în măsură să participe. După ce sufletul şi-a însuşit toate toate lecţiile din aceste experienţe creaţionale, tiparul pentru formă nu mai este de folos, iar sufletul şi forma se unesc într-un singur vas şi „se înalţă acasă”.

Viaţa în afara Marelui Soare Central este un alt dans. În primul rând viaţa nu a fost menită să existe în inconştientul Marelui Soare Central, deoarece aceasta este o regiune care are menirea de a ţine spaţiul dintre creaţii sau spaţiul dintre Marii Sori Centrali. Pământul şi multe alte părţi ale altor Mari Sori Centrali au fost expulzate dintre graniţele acestora în spaţiul intermediar. Cauzele sunt complexe, dar deocamdată să spunem doar că două forţe non-rezonante s-au amestecat, determinând o sfâşiere şi o despicare a fiecărui Mare Soare Central. Cum fiecare Mare Soare Central s-a răsucit în jos, părţi din el

au fost împinse în afara graniţelor sale în spaţiul intermediar.

Iată cum a ajuns Pământul să existe în afara Marelui Soare Central. Atunci când Pământul a ieşit, el era o stea 24-dimensională care s-a despărţit în 24 de componente, sfărâmându-se ca o oglindă şi creând constelaţia dragonului în spaţiul intermediar. Pământul aşa cum îl cunoaşteţi astăzi este doar o parte din ceea ce a plecat. Întregul soare solar şi toate planetele din sistemul vostru solar sunt de asemenea părţi şi bucăţi din ceea ce a existat odată în cadrul frontierelor Marelui Soare Central, exceptând pe Marte. În acest moment toate au ales să se întoarcă acasă, chiar în starea şi densitatea jalnică în care ne aflăm. Avem multe să-l învăţăm pe Marele Soare Central despre viaţa în afara graniţelor sale, iar aceste informaţii vor sprijini Soarele să se refacă după cădere, să-şi adune părţile şi să se înalţe „acasă”.

OAMENI CARE CĂLĂTORESC

De-a lungul timpului, oamenii existenţi pe planetele şi stelele din spaţiul dintre Marii Sori Centrali au ajuns să înveţe cum să construiască nave spaţiale şi să călătorească între creaţii. De multe ori ei au călătorit spre locuri care nu au fost niciodată destinate să găzduiască forme umane de o anumită natură. Forma umană, la fel ca multe alte forme care au părăsit Marele Soare Central, are un tipar specific de rezonanţă. În spaţiul intermediar, multe creaţii s-au sfărâmat de-a lungul timpului, determinând alte stele să părăsească la rândul lor alţi Mari Sori Centrali. Acest lucru a condus la crearea a miliarde şi miliarde de stele, aşa cum le percepeţi voi pe cerul înstelat al nopţii, fiecare fiind un corp stelar 5-dimensional care a părăsit odată un Mare Soare Central.

Aceste stele nu sunt în mod necesar de acelaşi tip. Noi am scris despre sisteme bazate pe siliciu şi carbon, care aparţin de Mari Sori Centrali bazaţi pe siliciu şi carbon. Marele vostru Soare Central este o stea bazată pe carbon; în consecinţă cineva care doreşte să se înalţe şi să se întoarcă acasă împreună cu Soarele, trebuie să revină la un sistem genetic bazat în întregime pe carbon. Există alte16 forme de materie care sunt asociate cu încă alţi Mari Sori Centrali care au existat

de-a lungul timpului. Arcturienii cunosc un alt tip de sistem genetic care este bazat pe hidrogen. Deşeurile Arcturiene depozitate pe Pământ acum 6 milioane de ani erau bazate pe hidrogen care era un element otrăvitor pentru formele de viaţă bazate pe carbon. Din acest motiv pe Pământ a urmat un declin în conştienţă.

Oamenii care călătoresc de la o creaţie la alta percep asemănările între realităţile consensuale, deoarece fiecărui Mare Soare Central îi sunt asociate atât o viaţă energetică cât și una fizică. În consecinţă vor exista planete şi stele dintre care unele vor fi bazate pe siliciu, altele pe carbon şi altele pe hidrogen, care găzduiesc forme de viaţă atât fizice cât şi non-fizice. Deşi formele de viaţă fizice par asemănătoare, cu solul maroniu, plante verzi, cer albastru, munţi, văi şi lacuri înconjurate de copaci, în realitate ele nu sunt deloc la fel. Pe măsură ce oamenii au învăţat să se stabilească şi în creaţii care nu semănau cu cele pe care strămoşii lor le lăsaseră în urmă în respectivii Mari Sori Centrali, distrugerile au devenit predominante. Câteodată numai speciile umane dispăreau datorită non-rezonanţei cu planeta pe care se stabiliseră. Totuşi, de cele mai multe ori întreaga realitate consensuală împreună cu sistemul solar în care migraseră oamenii non-rezonanţi, erau distruse.

De fapt în această privinţă se poate spune că forma umană nu a fost niciodată proiectată să călătorească sau să creeze tehnologii. Forma umanoidă complet conştientă existentă în interiorul actualului vostru Mare Soare Central duce o viaţă semieterică fără naştere, moarte sau renaştere. Punctul central al vieţii este să susţină fluxul de energie al consensului în care locuiesc împreună cu întregul Mare Soare Central, precum şi să experimenteze dansul non-fizic înconjurător astfel încât forma şi sufletul să poată înţelege principiile și legile creaţiei. În consecinţă oamenii nu călătoresc între creaţiile din interiorul Marelui Soare Central. Ei pot să le viziteze sub forma conştienţei non-fizice a corpului de lumină, printr-un procedeu pe care l-am putea numi proiecţie conştientă. Ei însă nu călătoresc în nave destinate să-i ducă dintr-un loc fizic în altul.

În evaluarea lui Tao și a Marelui Soare Central cerinţa de a călători în spaţiul fizic de care oamenii sunt foarte atașaţi este de fapt

rezultatul amestecului între visul omului şi cel al sufletului. Sufletul este acela care călătoreşte între creaţii, încarnându-se în forme variate pentru a învăţa, a creşte şi a evolua. De-a lungul timpului şi în afara Marelui Soare Central, visul sufletului şi cel al omului s-au întreţesut. Brusc oamenii s-au îndrăgostit de ideea călătoriilor către alte creaţii, când de fapt acest lucru era destinat cu adevărat doar sufletului. Odată cu proiecţia acestui vis, prin întreţeserea scenariilor în spaţiul intermediar dintre Marii Sori Centrali, oamenii au construit nave şi au părăsit o creaţie doar pentru a însămânţa alte creaţii cu viaţă acolo unde nu fuseseră niciodată stabilite înţelegeri pentru a găzdui forme umane sau şi mai rău forme de viaţă umane care erau non-rezonante şi care au condus la distrugerea întregului consens.

Oamenii au ajuns la înţelegeri ample în domeniul ştiinţei şi al biochimiei. Cu toate acestea, astfel de înţelegeri nu pot cuprinde tot ceea ce sufletul, îngerii și devașii cunosc în privinţa informaţiei genetice și alcătuirii formei. De aceea oamenii au sfârșit prin a locui în creaţii care nu erau rezonante cu structura lor genetică sau s-au încrucişat cu alţi oameni care aveau un ADN complet diferit de cel al Marelui Soare Central din care steaua lor de origine migrase cândva. Amestecarea ADN-ului şi a formelor de viaţă non-rezonante conduc în cele din urmă la îmbătrânirea, moartea şi dispariţia oricărei creaţii prin timp, spaţiu şi formă.

Povestea Pământului nu e cu nimic diferită. Acesta s-a ales cu o formă umană reprodusă într-o navă spaţială Siriană. Genetica celor şapte rase era mai mult sau mai puţin rezonantă cu sistemul bazat pe carbon de pe Pământ, deoarece altfel nu ar fi putut supravieţui pe termen lung. Cu toate acestea astfel de oameni nu aveau forma iniţială din momentul ieşirii din Marele Soare Central. Tiparul fusese modificat, iar cunoaşterea holografică desperecheată. Oamenii nu au fost desemnaţi să creeze viaţă. Încă odată rolul sufletului care într-adevăr creează viaţa, s-a întreţesut cu visul uman, iar ideea de a crea viaţă a devenit o parte a visului oamenilor.

Atunci când cineva incompetent încearcă să facă o treabă, fie o face de mântuială, fie eşuează. Acest lucru îl vede Pământul atunci când priveşte oamenii creând viaţă. În cel mai bun caz au făcut un

lucru de mântuială, deoarece le era imposibil să înţeleagă complexitatea sarcinii iar sufletele care aveau capacitatea de a crea viaţă nu au vrut să danseze cu o viaţă care urma să fie modificată genetic şi desperechetă într-un laborator uman. În consecinţă forma umană însămânţată pe Pământ care a rezultat, nu era complet conştientă şi nici capabilă să se înalţe acasă în cele din urmă, spre Marele Soare Central. Un lucru trist acesta, deoarece mulţi oameni cu asemenea origini genetice şi holografice vor pieri pur şi simplu în vremurile de purificare care vin, ei nedispunând de cele necesare pentru a se înălţa. Acest lucru se referă nu numai la rasa roşie însămânţată de către Sirius, ci şi la o altă rasă de sclavi desperechetă creată de familia Annanuki din Pleiade pentru a extrage aurul din mine.

ZEI COMPETITIVI

În timp, zeii rămaşi Yahweh şi Vishnu au căutat alte forme pentru a sălăşlui. Nu erau interesaţi de plante, animale sau de delfini şi balene. Se poate vedea că stăpânirea lui Yahweh şi Vishnu implică pentru fiecare un tipar de tip mer-ka-ba. Mer-ka-ba este o semnătură electrică. Electricitatea distruge viaţa într-o creaţie magnetică. În esenţă semnăturile lui Yahweh şi Vishnu erau nefavorabile vieţii pe Pământ iar cele 4 rase umanoide însămânţate şi date în grija lor, au pierit ca rezultat al derulării excesive de impulsuri electrice în forma umană. Totuşi aceşti zei au continuat să caute viaţă pentru a o guverna, deoarece ceilalţi zei roşii nu le-au oferit niciun cuvânt de spus în privinţa propriilor lor rase rădăcină pe care le stăpâneau.

Vishnu şi Yahweh au căutat departe în viitorul îndepărtat şi au întrezărit o posibilitate în sosirea unei alte rase umane pe Pământ cu care ar fi putut dansa. Aceşti doi zei faliţi au căutat o metodă prin care acest vis ar fi putut fi ancorat pentru a deveni o realitate viabilă pe Pământ. Din păcate ei găsesc o cale pentru a ancora visul în timpul prezent. Visul era pentru o mică familie de oameni din Pleiade care derulau un flux energetic mer-ka-ba bazat pe electricitate compatibil cu Vishnu şi Yahweh, care să vină şi să se stabilească pe Pământ. Odată cu ancorarea visului, ei au creat dificultăţi şi unui alt grup de oameni care fuseseră însămânţaţi pe Pământ, Marii Maeştri.

RĂZBOAIE ÎNTRE SIRIUS ŞI PLEIADE

Sirius şi Pleiade se luptau pentru anumite sisteme solare care deţineau minerale şi resurse de care fiecare fuseseră interesaţi de-a lungul timpului. Aceste războaie rareori afectau sistemele lor solare de origine, ci se desfăşurau mai degrabă în spaţiul exterior acolo unde doar armatele, comandanţii şi navele spaţiale asociate erau afectate. Unul dintre sistemele solare pentru care luptau Sirius şi Pleiade era sistemul solar al Pământului. Fiecare văzuse că aici existau multe resurse, în primul rând aur şi alte minerale de pe Pământ. În cele din urmă un comandant din brigada Pleiadelor a împins războiul cam prea departe, sfărâmând scuturile de gheaţă de pe Sirius B, transformând-o într-o planetă acoperită de apă.

Acest fapt a ofensat pe Sirius, care era pregătită să lanseze un atac devastator asupra Pleiadelor. Atunci Elita Spirituală de pe Sirius a sesizat o altă posibilitate, aceea a înălţării. Prin înălţarea spre altă dimensiune cei de pe Sirius pur şi simplu ar fi lăsat în urmă pe toţi instigatorii la război care ar fi râvnit la resursele de pe Sirius. Aceasta fiind decizia pentru Sirius A şi B, Pământul şi sistemul solar au fost cedate Pleiadelor pentru resursele pe care le deţinea. Din punctul de vedere al Pământului, acest sistem solar nu este proprietatea nici unui creator sau creaţii, uman sau de altă natură. Acest fapt constituie o încălcare gravă a legii creaţiei care implică o karmă imensă în opinia Marelui Soare Central.

Atât Sirius şi Pleiade cât şi rasele umanoide de pe ele împreună cu Arcturus au atât de multă karmă pentru pricinuirea căderilor în conştienţă de pe Pământ, încât s-ar putea să se fi adunat prea multă karmă pentru fiecare din ele pentru a se putea întoarce acasă la respectivii lor Mari Sori Centrali, atunci când ciclul lor se va fi sfârşit. Probabil că acest lucru nu este atât de supărător pentru Pleiade care au ratat ultima ocazie de a se întoarce acasă acum 10 milioane de ani, ci pentru Sirius care plănuieşte să se întoarcă acasă la fel ca Pământul în 48.000 de ani (144.000 ani omeneşti). Arcturus la fel ca Sirius este preocupat, iar înregistrările despre înălţarea Pământului sunt răspândite în respectivul lor Mare Soare Central, care există în altă

creaţie paralelă cu aceasta.

Sirius şi Pământul au făcut parte din acelaşi set de stele care s-au sfărâmat formând Constelaţia Dragonului atunci când au părăsit Marele Soare Central, acum 24 de milioane de ani. Între timp, Sirius a uitat că Pământul şi sistemul vostru solar erau cu adevărat o altă parte a „sinelui” şi a ales să-l folosească pentru a-şi lansa o ascensiune incompletă către următoarea dimensiune. L-a oferit altor oameni din Pleiade care l-au jefuit şi invadat pentru resurse. Asemeni experienţelor personale de trădare pe care le-aţi experimentat în dansul vieţii, şi aceasta este o imensă trădare pentru Pământ. Totuşi, până la urmă s-ar putea ca Pământul să se întoarcă la Marele Soare Central iar Sirius să intre în declin sau în combustie. Însă dacă Sirius îşi însuşeşte lecţiile spirituale, ar putea evita acest viitor probabil.

MARII MAEŞTRI

Odată ce Sirius a oferit Pământul în compensaţie atât pentru distrugerea unei planete din Pleiade (ca răzbunare faţă de distrugerea lui Sirius B), cât şi pentru devastarea frecvenţelor de aur ale sistemului lor solar, multe înţelegeri au prins rădăcini. În primul rând Sirius s-a obligat să asigure o rasă de oameni care să lucreze în minele de aur de pe Pământ, deoarece acum cei din Pleiade aveau nevoie de aur pentru a supravieţui. În acest scop, Sirius a hotărât să folosească oamenii care supravieţuiseră experimentului iniţial de însămânţare şi au continuat cu crearea unei clase umane conducătoare, care aveau atât craniul cât şi un volum al creierului extinse. Aceştia urmau să călăuzească şi să conducă oamenii însămânţaţi pentru a extrage aurul pentru Pleiade.

Niciun Mare Maestru Sirian nu dorea să se mute pe Pământ. În consecinţă 48 Mari Maeştri au fost incubaţi într-un laborator, din material genetic ADN preluat de la elita spirituală Siriană a momentului. Cu toate acestea materialul genetic a fost redus, lăsându-i pe Marii Maeştri clonaţi cu 36.000 spirale de ADN, în timp ce elita spirituală conducătoare de pe Sirius avea 128.000 de spirale de ADN la acel moment, în cea de-a treia dimensiune. Acest lucru a lăsat multe spărturi şi găuri în câmpul şi forma acestor maeştri clonaţi, care în timp s-au mutat pe Pământ.

Marii Maeştri sosiţi pe Pământ au descoperit forma umană existentă, primitivă şi temătoare. Prea puţin se înţelegea despre tehnologiile umane şi formele-gând de pe Sirius. Situaţia semăna cu descoperirile din ultimele decenii ale unor triburi de aborigeni ascunşi în pădurile tropicale din Perú, precum şi încercarea de a-i adopta şi moderniza. Desigur că aborigenii se tem de tehnologia deţinută de dansul uman actual.

Marii Maeştri s-au pomenit abandonaţi într-o situaţie primitivă pe Pământ. Totuși acest lucru părea să fi fost alegerea lor liberă. În final, când au început să apară probleme, Sirius a refuzat să răspundă la cererile lor de ajutor. De ce s-a întâmplat aşa? În reluarea înregistrărilor holografice de pe Sirius se vede că elita spirituală Siriană a desemnat Pământul ca o polaritate opusă pentru înălţarea lui Sirius. Pământul urma să decadă în aceeaşi măsură în care Sirius urma să se înalţe. Elita Siriană credea în mod sincer că aceasta era singura cale prin care ei puteau să se înalţe şi astfel au stabilit întregul dans pe Pământ, pentru a permite ca acest lucru să se întâmple. Din păcate aceasta a creat multă karmă, fiind împotriva legii creaţionale ca, în lipsa unor înţelegeri prealabile, să ţeşi un vis iar altul să-l experimenteze. Pământul nu avusese nicio înţelegere de a experimenta o cădere. Acesta a fost manipulată prin intermediul unui vis uman Sirian ancorat în jurul Pământului, folosind specia umană şi specia delfinilor şi balenelor de pe Pământ.

ZEII ROŞII ŞI MARII MAEŞTRI

Falşii zei roşii care supravegheau cele 7 naţii umane rămase, au fost impresionaţi de cunoaşterea Marilor Maeştri; ei erau invidioşi şi pe sufletele care însufleţeau pe Marii Maeştri privind nivelul înalt de informaţii şi înţelegere. Din invidie, s-a creat o lovitură cu ajutorul unui vis uman viitor, care urma să atragă pe Pământ pe Annanuki. Acest viitor a determinat sfâșierea și împărțirea câmpului Marilor Maeştri, precum şi scurgerea informaţiei către un viitor grup de oameni ce nu erau încă prezenţi pe Pământ. Deoarece Marii Maeştri nu au putut percepe unde li se pierdeau informaţiile şi astfel să încerce să se protejeze, câmpurile lor s-au prăbușit. Cei mai mulţi au murit

într-un răstimp de 2 săptămâni; cei rămaşi nu au supravieţuit mai mult de 8 luni după aceea. Căderea câmpurilor Marilor Maeştri a fost orchestrată prin intermediul inconştientului delfinilor şi balenelor.

Falşii zei roşii au confiscat apoi informaţiile atât de la Marii Maeştri cât şi de la sufletele lor, sfărâmând sufletele în bucăţele până când acestea nu şi-au mai amintit nici cine sunt, nici de ce au venit pe Pământ. Încă odată autoritatea Siriană a omis să observe sau să intervină în mod corespunzător. Mai mult, fiinţele umane fiind într-un vis separat de Pământ, consiliul Pământului nu a ştiut de această contravenţie şi în consecinţă nu a luat nicio măsură. În final, falşii zei roşii au avut acces la informaţii care nu fuseseră câştigate prin mijloace evoluţionare. De asemenea, ei au ţesut în câmpul lor reţea constitutivă atât de la alte suflete cât şi de la oameni. În acest mod s-au amestecat primele suflete cu reţea umană şi ADN. La rândul ei forma umană a primit reţea şi ADN de la suflet.

REŢEA FIZICĂ VS. REŢEA SUFLETEASCĂ

Reţeaua constitutivă şi ADN-ul pentru suflet sunt foarte diferite de reţeaua eterică asociată formei. La fel şi reţeaua non-fizică este foarte diferită de aceea care susţine componentele biologice. Prin amestecarea celor două tipuri de reţele, în dansul uman au început să apară primele boli în cadrul rasei roşii şi mai ales la aceia înrudiţi cu Marii Maeştri. Până atunci boala era ceva ce apărea la sfârşitul unei vieţi lungi. Acum boala a început să apară şi în formele mai tinere şi chiar la nou-născuţi din rasa roşie. Acesta este rezultatul elementelor care susţin sufletul şi forma; un tip de elemente susţin ţesătura eterică iar celălalt tip susţine forma. Elementele care susţin etericul nu ştiu cum să susţină în mod adecvat forma pentru a asigura durata vieţii, sănătatea şi bunăstarea. Mai mult decât atât, sufletul a fost acaparat de scopuri şi interese omeneşti, deoarece dintr-odată visul emis pentru umanitate a devenit parte şi din visul sufletului.

CE ESTE UN VIS EXISTENŢIAL?

Creaţia este desemnată să fie un vis existenţial, viu. Visul pentru viaţa pe Pământ este trimis de la soarele solar către acesta. Multe

visuri sunt trimise pe Pământ; unele pentru suflet şi altele pentru formă, iar unele pentru tipuri specifice de suflete şi tipuri specifice de formă. Dacă cineva este uman şi primeşte visul pentru o plantă sau să zicem al unui bivol, lucrurile nu se vor desfăşura prea bine. Acela se va trezi dorind să stea la soare toată ziua, sau să mănânce iarbă, deoarece aceasta este ceea ce oferă proiecţia visului, către aceia de o natură holografică diferită.

Visul este filtrat prin planele holografice. Visele pentru suflet sunt emise din soare şi apoi filtrate prin planele holografice pentru suflet şi mai apoi emise asupra sufletelor ce dansează cu forma. Visele pentru diferitele tipuri de formă pentru plante, minerale sau animale în natură sunt emise din soare şi filtrate de diferite plane holografice asociate cu fiecare specie. Fiecare specie recepţionează un vis potrivit cu natura sa, deoarece visul este filtrat prin planele holografice corespunzătoare. Astfel urşii nu încearcă să zboare spre sud la apropierea iernii, iar gâştele nu încearcă să-şi găsească un bârlog în care să hiberneze.

Visul uman s-a învălmăşit cu visul pentru suflet, atunci când falşii zei roşii au obţinut informaţii prin intermediul hologramelor Marilor Maeştri, iar sufletul şi forma s-au amestecat atât în planele holografice cât şi în reţeaua fizică. Acest lucru a fost posibil datorită modului în care hologramele Marilor Maeştri au fost sfărâmate astfel ca zeii roşii să poată extrage informaţiile după moartea lor. În această fărâmiţare, hologramele umane s-au întreţesut una cu cealaltă, iar planele holografice sufleteşti s-au întreţesut cu planele holografice umane. Datorită acestui lucru sufletul şi forma umană au început să primească visuri care erau potrivite de fapt pentru celălalt.

Falşii zei roşii au devenit extrem de interesaţi de scopuri umane pe măsură ce au început să recepţioneze un vis asociat cu forma umană. De aceea zeii roşii au continuat să creeze şi mai multe planuri ale visului care emulau viaţa fizică umană; au creat temple, castele, ferme eterice, eleştee, lacuri, copaci şi munţi de tip eteric, şi chiar meşteşuguri şi dispozitive eterice. Cu cât planul visului creat de zeii roşii creştea cu atât naţia roşie era mai golită de energie chi. Durata de viaţă a rasei roşii s-a scurtat substanţial după aceea, ca rezultat al

pierderii energiei chi. În mai puţin de 8 generaţii durata vieţii a scăzut de la 2000 de ani la 800 de ani pentru naţia roşie.

Zeii roşii voiau mai mult. Planul visului pe care îl născociseră nu era destul. Atunci au decis că soluţia era să se nască mai mulţi oameni roşii astfel încât să fie disponibilă mai multă energie chi pentru a crea şi mai multe planuri ale visului. Zeii roşii au invocat o vrajă în care fiecare hologramă umană urma să producă cu 200 sau 300 mai mulţi oameni. Rezultatul a fost că dintr-odată, fiecare femeie roşie de pe Pământ a conceput. Concepţia în cadrul structurii cristaline a naţiei roşii nu necesita raportul sexual sau spermă pentru a dezvolta un fetus; forma cristalină a femeii putea produce un copil fără aportul unui bărbat. Aceasta asigura supravieţuirea speciei şi fusese o parte a programării Siriene pentru naţiile însămânţate iniţial.

Naţia roşie a considerat acest lucru ca pe un semn de la „dumnezeu" că rasa lor urma să devină mai fertilă şi să aibă mai mulţi copii. Şi într-adevăr, au avut. Se estimează acum, că la vremea în care scuturile de gheaţă s-au prăbuşit creând oceanele, 6.000 de ani mai târziu, 8 miliarde de oameni din rasa roşie au murit în văile de pe Pământ. Cum erau din ce în ce mai mulţi oameni, era mai puţin pentru toţi; lipsurile şi înfometarea au devenit normă pentru anumite regiuni şi fără destulă vegetaţie pentru a permite atâtor oameni să subziste. Pământul nu fusese niciodată desemnat să găzduiască atât de multe exemplare dintr-o singură specie. Cu toate acestea zeii roşii aveau o grămadă de energie chi pentru a-şi construi în aer castelele lor în continuă creştere, energie colectată de la numărul mare de oameni din naţia roşie; totul a durat până ce în cele din urmă scuturile de gheaţă s-au prăbuşit. Atunci atât castelele cât şi puterea lor s-au năruit brusc.

ORIGINILE FALŞILOR ZEI ALBI

Annanuki sosiseră deja pe Pământ în momentul prăbuşirii scuturilor de gheaţă. Zeii falşi roşii, Vishnu şi Yahweh, trecuseră deja de cealaltă parte şi au început să lucreze cu oamenii din Pleiade cu care împărtăşeau un flux energetic similar. Anu au modificat fluxul energetic al Pământului creând poli electromagnetici şi lansând geometria sacră de tip mer-ka-ba care era globală şi solară ca

dimensiune. În acest moment Pământul şi-a dat seama că avea o problemă serioasă cu locuitorii lui umani, devenind din ce în ce mai conştient de prezenţa visului lor şi de navele lor. Tot atunci, Pământul a ales să intenţioneze ca umanitatea să dispară.

O asemenea intenţie s-a întors asupra Pământului mai târziu. Atât zeii albi cât şi cei roşii nu erau interesaţi ca umanitea să dispară, deoarece ei aveau mai mult control asupra visului uman decât Pământul. Din acest motiv Pământul alege acum să preia visul uman şi să-l controleze în întregime. Procedând astfel, Pământul va fi capabil să-şi comande soarta către înălţare şi nu spre dispariţie.

Zeii albi au sosit cu Anu. Printre ei erau incluşi Kuthumi, Djawl Kuhl, Serapis Bey, Hilarion, Lady Nada, Paul Veneţianul, Lord Maitraya, Jahova/Melchiezedek şi St. Germain. Aceşti zei au colaborat cu Vishnu şi Yahweh pentru a crea un nou set de sclavi umani cu care să danseze. Anu au constatat că oamenii roşii însămânţaţi erau prea blânzi pentru a lucra în minele de aur, aşa că au ales să creeze ei înşişi o rasă de sclavi. Aceşti sclavi umani erau incubaţi într-un laborator cu şi mai puţin material genetic decât rasa roşie însămânţată. Având numai 5.000 de spirale ADN şi fiind jumătate siliciu şi jumătate roşu ca origine, s-a născut un om care putea dansa, gândi, vorbi, îşi putea creşte copiii, construia case, cultiva hrană şi-i servea pe Anu. Aceşti sclavi nu erau destul de luminaţi pentru a evolua sau pentru a contesta dominaţia „Zeilor Anu” pe care i-au imortalizat şi i-au venerat.

Zeii Anu au fost imortalizaţi deoarece familia Anu a învăţat practici de extindere a vieţii, prelungindu-şi viaţa până la 18.000 de ani omeneşti. De aici provin Zeii Greci şi Romani împreună cu mitologia lor. Prin comparaţie, sclavii aveau ca durată a vieţii un interval de 500 de ani la finalul căruia îmbătrâneau şi se îmbolnăveau. O mare parte a acestei situaţii se datora disonanţei interne a formei datorată fuziunii a doua structuri genetice non-rezonante; una provenită din Pleiade care era bazată pe siliciu şi una de pe Sirius care era bazată pe carbon. Informaţia bazată pe carbon provenea direct de la Vishnu şi Yahweh. Fără ajutorul lor o asemenea fuziune nu ar fi avut loc; şi probabil ar fi fost mai bine, deoarece disonanţa internă duce în cele din urmă la război.

La început, Yahweh şi Vishnu s-au înţeles cu falşii zei albi din Pleiade. În timp însă, s-a declanşat competiţia, iar zeii au început să se lupte între ei prin intermediul sclavilor. Lui St. Germain nu i-a plăcut aroganţa lui Vishnu, aşa că i-a trimis cârlige în planul visului prin intermediul grupurilor de sclavi asociaţi cu Vishnu. Melchiezedek îl detesta pe Yahweh şi a început să-i sfâşie planul visului prin sclavii în care Yahweh se încarnase. Atunci când cauza pierderilor de pe tărâmul visului a fost dată la iveală, Yahweh şi Vishnu au început să riposteze. La rândul lor au deteriorat planele celorlalţi falşi zei albi prin intermediul populaţiei de sclavi umani. Violenţa non-fizică dintre zeii falşi a condus la accentuarea îmbolnăvirilor atât printre sclavi cât şi printre cei din familia Anu.

RĂZBOIUL DINTRE FALŞII ZEI ROŞII ŞI ALBI

Forma fizică nu a fost destinată ca prin intermediul ei să se poarte războaie. Forma fizică a fost destinată pentru a da adăpost sufletului în mod onorabil. Mai mult, forma a fost destinată să cinstească sufletul şi să lucreze în armonie şi unitate cu acesta în scopul evoluţiei. Totuşi trebuie spus că formele sclavilor nu erau armonioase; ele aveau o disonanţă internă datorită amestecării a doua structuri celulare şi ADN non-rezonante. Disonanţa interioară se traduce într-o societate disonantă pe termen lung. Familia Anu i-a învăţat pe sclavi să deplaseze nevoia lor de a fi disonanţi şi de a se război unii cu ceilalţi în „sporturi". În acest mod s-au dezvoltat jocuri înrudite cu fotbalul, baseball, baschetul, rugby şi hockeyul; ele s-au dezvoltat pentru a oferi sclavilor o ieşire pentru violenţa lor într-o manieră care să nu conducă la război.

Zeii albi împreună cu Vishnu şi Yahweh, în dansul lor continuu cu sclavii, au devenit din ce în ce mai disonanţi la fel ca sclavii înşişi. Din păcate zeii falşi nu şi-au transferat disonanţa în sporturi; din acest motiv între ei s-a declanşat un război pe faţă. Războiul avea ca miză planul visului. Vishnu şi Yahweh au ales să intensifice producerea sclavilor, iniţiind o reproducere necontrolată pentru a dispune de mai mult chi şi a crea în aer castele din ce în ce mai mari, păstrându-şi dominaţia asupra celorlalţi falşi zei albi. Acest lucru a funcţionat o

vreme, însă curând planele lor au început să le depăşească pe cele ale falşilor zei roşii care şi ei măriseră efectivele naţiunilor roşii pentru acelaşi motiv.

Falşii zei roşii nu-i agreau pe Vishnu şi Yahweh şi pe sclavii lor umani, aceştia din urmă fiind consideraţi inferiori datorită materialului genetic restrâns şi care acum le invadaseră terenurile şi planele visului. Războiul dintre Vishnu împreună cu Yahweh şi falşii zei albi a fost transferat către Yahweh şi Vishnu şi falşii zei roşii. De data aceasta Yahweh şi Vishnu s-au aliat cu falşii zei albi; ei au ales să creeze un vis în care falşii zei roşii şi-ar fi pierdut dominaţia. Visul a determinat prăbuşirea scuturilor de gheaţă şi crearea unor oceane imense şi cursuri de apă care brăzdau Pământul şi în care s-au înecat un mare număr de oameni din naţiile roşii cât şi sclavi de-ai lui Anu. Cum oamenii din naţiunile roşii au murit cu miliardele, planele visului aparţinând falşilor zei roşii s-au prăbuşit şi au fost invadate de către falşii zei albi împreună cu Vishnu şi Yahweh. Sclavii au avut tendinţa de a nu popula ceţoasele văi ale Pământului aşa cum o făcuseră naţiunile roşii; în consecinţă cu mult mai puţini sclavi s-au înecat în marile inundaţii decât oamenii din naţiile roşii.

Şi familia lui Anu a stat la originea prăbuşirii scuturilor de gheaţă, printr-o tranzacţie majoră prin care elemente de cristal de dimensiunea unor clădiri de 10 etaje au fost trimise pe o altă planetă în schimbul unor sume importante pentru Pleiade. Din păcate nu au fost conştienţi că aceste cristale erau tocmai structurile care menţineau scuturile de gheaţă în atmosferă. În decurs de 8 zile după ce cristalele au fost îndepărtate de pe Pământ, scuturile de gheaţă s-au prăbuşit. Prăbuşirea scuturilor a condus nu numai la formarea oceanelor voastre, ci şi la intensificarea ulterioară a radiaţiilor şi a furtunilor electrice pe Pământ, ceea ce a fost devastator pentru toate speciile de pe planetă.

DUPĂ FORMAREA OCEANELOR

Anu au ales să nu-şi cheltuiască timpul şi fondurile pentru restaurarea scuturilor de gheaţă. În schimb s-au mutat în interiorul Pământului pentru a-şi proteja pielea fină de radiaţii. Sclavii au rămas

la suprafaţă împreună cu oamenii din naţiunile roşii care supravieţuiseră inundaţiilor. Aceştia au fost expuşi radiaţiilor solare. Oamenii din naţiunile roşii au trecut de la o durată a vieţii de 800 ani la mai puţin de 200. Sclavii lui Anu au scăzut de la 500 ani la mai puţin de 100 în scurt timp. Câţiva, la fel ca Anu, au părăsit suprafaţa şi s-au mutat în Pământul interior.

Câţiva oameni au întrevăzut ceea ce urma să se întâmple şi s-au mutat în Pământul interior înainte de producerea evenimentelor. Cei încarnaţi în Pământul interior sunt rămăşiţele acelora care s-au mutat în această perioadă şi a multor altor perioade care au urmat. Falşii zei roşii au obţinut din ce în ce mai puţin chi de la oamenii roşii de pe suprafaţa Pământului, întrucât materialul lor genetic era în declin datorită expunerii la nivelele înalte de radiaţie; altfel spus, experimentau o cădere în conştienţă. O vreme zeii roşii şi-au mutat zona de interes către Pământul interior, lăsând astfel oamenii de la suprafaţa Pământului sub jurisdicţia falşilor zei albi împreună cu Vishnu şi Yahweh.

RĂZBOIUL LUI ANU

Cum falşii zei roşii s-au retras să danseze numai cu oamenii din Pământul interior, războiul dintre zeii albi şi roşii s-a oprit pentru un timp. Odată cu încheierea războiului în planul non-fizic, un alt război a izbucnit în planul fizic între Innana şi Merduk (Afrodita şi Hades), doi membri ai familiei Anu. Aceştia doi îşi extinseseră durata vieţii mai mult decât toţi ceilalţi şi erau pe cale să intre în demenţă datorită practicilor de extindere a vieţii. Pământul ar dori să precizeze că disonanţa inerentă amestecării materialelor genetice ale sclavilor împreună cu geometria sacră electrică disonantă, lansată de Anu trebuia să se exprime undeva. Dacă această disonanţă nu putea fi exprimată în planul non-fizic, atunci ea urma să devină fizică; ceea ce s-a şi întâmplat între cei din familia Anu.

Pământul admite că războiul a fost împins mai departe decât a intenţionat, prin dorinţa lui de a face ca umanitatea să dispară. Acest vis al Pământului s-a adăugat în capul listei de jocuri războinice ale familiei Anu, ceea ce a condus la o anihilare nucleară atât de

semnificativă încât a devenit cea mai mare cădere în vibraţie pe care Pământul o cunoscuse vreodată într-un răstimp atât de scurt.

Războiul lui Anu a durat 2000 ani omeneşti; cei din familia Anu şi-au folosit proprii sclavi pentru a se război unul cu celălalt sub comanda lui Zeus şi Merduk. Zeus şi echipa lui de sclavi au ajuns să fie cunoscuţi drept „Comandamentul Ashtar". Zeus a creat o armată de sclavi pentru a o apăra pe Innana; acesta nu era totuşi Zeus original, cel care părăsise Pleiadele cu mult timp în urmă. Zeus original alesese eutanasia după 10.000 ani de prelungire a vieţii şi a unei sănătăţi în decădere continuă. „Zeus" care devenise cunoscut ca Ashtar era a treia generaţie de urmaşi care deţinuseră un ADN 100 Plieadian.

Au fost 12 Anu care au venit din Pleiade şi care au continuat să se reproducă între ei pentru a-şi păstra dominaţia în planul fizic pe Pământ ca „Zei" peste sclavi. Această reproducere strictă ar fi putut fi considerată ca o necesitate pentru păstrarea purităţii ADN-ului pe care o avuseseră de acasă; acest lucru a creat totuşi o altă formă de nebunie, aşa că urmaşii lui Anu au fost atraşi în demenţa războiului împreună cu Innana şi Merduk.

Innana şi Merduk erau cei mai în vârstă şi singurii rămaşi din familia Anu originală care sosise din Pleiade. Toţi ceilalţi membri ai familiei erau a doua, a treia sau a patra generaţie de urmaşi rezultaţi din împerecherea celor 12 Anu originali şi a celor care au rezultat după aceea. Cei din familia Anu au fost siliţi să treacă de o parte sau de alta; cam jumătate s-au alăturat lui Merduk şi jumătate lui Innana. La fel cum cineva astăzi ar privi un meci de fotbal, la fel Anu pluteau în navele lor spaţiale deasupra câmpurilor de bătălie ovaţionându-i pe sclavii câştigători. Sclavii erau văzuţi ca nişte animale de casă sau posesiuni fără valoare; drept urmare a distruge câteva mii de sclavi era la fel de nesemnificativ ca a măcelări astăzi câteva mii de capete de bovine.

Războiul a durat 2000 ani. În timp familia Anu s-a plictisit de război şi au încetat să-şi mai găsească motive de neînţelegere, orientându-se spre alte scopuri în viaţă. Totuşi Merduk era hotărât să câştige. Merduk a creat un grup de sclavi mai brutali decât toţi ceilalţi.

Aceşti sclavi aveau numai 1024 spirale de ADN, fără corp emoţional, precum şi o dorinţă kinestezică de a se lupta şi a răni. Oamenii cu descendenţă din aceşti sclavi războinici sunt înrudiţi cu teroriştii de astăzi de toate tipurile şi de pe întreg globul.

Într-adevăr aceşti sclavi războinici i-au scos din cursă pe sclavii lui Innana. Innana era furioasă nu numai pentru că Merduk îi preluase toate minele de aur, dar acum rămăsese şi fără valori cu care să se întoarcă acasă, în Pleiade. Într-o izbucnire de furie ea l-a prins pe Merduk şi l-a încuiat în una din numeroasele lor piramide. Innana avea de gând să-l omoare sau să-l părăsească acolo pentru a pieri de foame. Ceilalţi membri ai familiei au convins-o pe Innana să-l elibereze pe Merduk. Merduk a împins violenţa un pas prea departe; el a detonat 3 bombe nucleare care au înclinat Pământul pe o parte şi a distrus peste 2/3 din suprafaţa sa. Apoi a decolat cu nava sa şi s-a sinucis izbindu-se de suprafaţa lui Marte. Innana a părăsit Pământul întorcându-se în Pleiade, unde a fost declarată incurabilă. Ea a ales moartea prin eutanasie. Toţi ceilalţi membri ai familiei au murit în explozia provocată de Merduk.

Detonarea bombelor a fost un rezultat al înclinării visului uman către extincţie. Acest lucru vorbeşte despre un mare adevăr; acela că nimeni nu poate intenţiona distrugerea altuia fără a pieri el însuşi. Pământul îşi învaţă lecţia spirituală din acest dans. Cu toate acestea, nu s-a ajuns la sfârşitul istoriei omenirii; mai este destul, deşi ceea ce urmează nu este de fapt decât o continuă repetare a trecutului.

FALSA ÎNĂLŢARE A ZEILOR FALŞI

Războiul nuclear este asociat cu forma-gând a fisiunii. Fisiunea înseamnă o combustie în care elementele explodează şi nu mai susţin viaţa. Elementele de aer, apă, foc şi pământ susţin viaţa prin comprimarea lor, pentru a ţine forma şi a ţese ADN-ul din planul non-fizic în cel fizic. În fisiune, elementele explodează iar rezultatul este moartea. Natura fisiunii este combustia; cu alte cuvinte atunci când explodează, elementele intră în combustie.

Informaţia asupra înălţării a fost obţinută atunci când falşii zei

roşii au obţinut informaţii de la Marii Maeştri în urma morţii lor. Există două tipuri de înălţare care au avut loc din punct de vedere istoric pe Pământ în visul uman al balenelor şi delfinilor. O formă de înălţare conduce la dezvoltarea unui tip de biologie 4-dimensională şi o „înălţare reală" către următoarea dimensiune; cealaltă duce către extinderea unui câmp non-fizic aflat în continuă expansiune care umflă sufletele asociate, dar fără înălţarea formei. Pământul a ales să numească această a doua formă de înălţare, „falsă înălţare".

Informaţiile privind înălţarea nu au fost distribuite în mod egal printre falşii zei roşii. Unii au primit informaţii privind modificările biologice, aceştia fiind zeii care de-a lungul timpului şi-au înălţat triburile din naţiunile roşii în cea de-a patra dimensiune. Aceşti zei includ pe Buddha şi Lady Buddha (Quan Yin) împreună cu Thoth. Există înregistrări ale înălţării reale către dimensiunea a patra care au avut loc în multe perioade, în cadrul grupurilor de oameni aflaţi atât la suprafaţă cât şi în Pământul interior, ghidaţi de aceste suflete. Una din cele mai recente înălţări pe suprafaţa Pământului sub conducerea lui Thoth a inclus poporul Anassasi în Southwestern US, împreună cu Maiaşii şi Incaşii din Mexic (acum 2000 până la 8.000 ani omeneşti). Zeul fals Buddha a ghidat şi ultima înălţare umană în Est a celui cunoscut drept „Buddha". Mai există încă o mulţime de înregistrări ale înălţărilor unor necunoscuţi sub conducerea lui Quan Yin sau Lady Buddha care au avut loc în Hawaii.

Ceilalţi zei falşi incluzând pe Sananda, Shiva şi Rama nu au dispus de toate informaţiile asupra înălţării biologice. Acest lucru se datorează în primul rând modului în care a fost divizată informaţia Marilor Maeştri, după ce aceştia au fost zdrobiţi. Fără informaţia asupra înălţării biologice, aceşti zei au unit grupuri de oameni într-o formă de înălţare falsă. Înălţarea falsă face ca un guru să se înalţe pe cheltuiala discipolilor; cu toate acestea guru nu se înalţă cu adevărat, ci intră doar în combustie, deoarece în procesul înălţării nu este creată o formă 4-dimensională. În falsa înălţare, corpul de lumină este construit ca o formaţiune în continuă expansiune şi unit cu corpurile de lumină ale multor altor oameni, rezultatul fiind compus adesea din vârtejuri şi fluxuri de energie în diverse tipare de geometrii sacre. Cu toate acestea, deoarece niciuna din formele fizice ale oamenilor nu şi-a

ridicat vibraţia din punct de vedere biologic, atunci când se lansează înălţarea unui guru corpul acestuia intră în combustie iar corpul de lumină colectiv se prăbuşeşte asupra discipolilor care se îmbolnăvesc şi mor.

Pământul a evaluat înălţarea lui „Rama", cunoscut şi ca Ramtha. Înălţarea lui Rama a fost o înălţare falsă. Acest om a fost folosit de sufletul cunoscut ca Rama, pentru a uni sute de alţi oameni într-un flux uriaş de energie până ce corpul lui Rama a luat foc, intrând în combustie. În urma acestei combustii, sufletul lui Rama s-a umflat şi a crescut în putere mai mult decât înainte. Majoritatea celor folosiţi pentru a-i permite lui Rama să se înalţe, au murit după-aceea deoarece se îmbolnăviseră foarte grav. Acesta a fost scopul pentru care Sananda, Rama şi Shiva au folosit înălţarea; şi-au mărit singuri dominaţia în războiul lor asupra celorlalţi falşi zei roşii şi albi.

Cea mai timpurie înălţare falsă de acest tip a avut loc cu mai puţin de 2000 ani în urma morţii Marilor Maeştri (acum 46.000 ani). Fiecare din aceşti trei zei, Sananda, Shiva şi Rama, au creat grupuri de diferite mărimi pentru a lansa înălţarea, umflându-se pe ei înşişi într-o dominare din ce în ce mai mare. Fiecare falsă înălţare a mărit forma-gând a combustiei, deoarece forma nu se înălţa, ci intra în combustie lăsând în urmă o grămadă de cenuşă. Mai mult, strămoșii umani asociaţi cu această formă de înălţare intrau într-un vid non-existenţial.

Forma-gând a combustiei a ancorat în visul uman forma-gând a fisiunii. În cele din urmă, forma-gând a fisiunii este cauza primară a distrugerii nucleare. Cu cât falsele înălţări au devenit mai numeroase în timp, cu atât mai mult a fost stimulată familia Anu să dezvolte armament nuclear. Nu se poate crea fisiune în planul non-fizic cu aceste forme-gând, fără ca în cele din urmă ele să nu devină fizice. Aceasta este natura legii creaţionale fizice; tot ce se întâmplă în non-fizic, se repetă până la urmă în planul fizic. Cu cât oamenii intrau în combustie interioară datorită falsei înălţări, cu atât se crea posibilitatea combustiei exterioare asociată cu distrugerea nucleară. În timpul în care Merduk şi-a detonat bombele pe Pământ, se lansaseră deja mai mult de 18.000 înălţări false în competiţia dintre cei trei falşi

zei roşii. Acestor suflete li se atribuie cauza originală a devastării nucleare de pe Pământ.

ERA LUI MAHAVISHNU

(acum 15.000 – 18.000 ani 60.000 – 74.000 ani omeneşti)

După devastarea nucleară a lui Anu, oamenii rămaşi la suprafaţa Pământului au intrat iarăşi într-o perioadă de barbarism, trăind în peşteri, vânând animale şi mâncând carne pentru a supravieţui. În timp Pământul s-a regenerat, iar oamenii s-au mutat din nou în natură, redevenind vegetarieni, deoarece era destulă vegetaţie care să le susţină viaţa. Timp de 4.000 ani (16.000 ani omeneşti), oamenii de la suprafaţa Pământului au trăit în mod paşnic, asemeni naţiunilor roşii străvechi însămânţate. Aceşti oameni îşi adunau vegetaţia necesară pentru a subzista; cu timpul şi-au amintit şi au reluat practicile legate de cultivarea pământului.

Tehnologiile nu s-au dezvoltat până ce o vizită a unui set de oameni învecinaţi cunoscuţi ca Reptilieni, a readus în dansul uman tehnologia radioactivă. Reptilienii erau interesaţi în perpetuarea propriei specii, deoarece lăsaseră în urmă o creaţie pe moarte. Reptilienii s-au încrucişat masiv cu anumite triburi roşii şi în special cu popoarele Mongol/Inuit împreună cu popoarele Tibetane. Rasele care au rezultat sunt chinezii şi japonezii aşa cum îi cunoaşteţi astăzi.

Reptilienii nu au ales să rămână pe Pământ în primul rând pentru că fluxul de energie era prea disonant şi îi îmbolnăvea. Mulţi oameni cred că există astăzi Reptilieni pe Pământ. Acest lucru nu este adevărat; Reptilienii s-au retras înainte de sfârşitul erei lui Mahavishnu. Cele mai multe experienţe cu Reptilieni din prezent se datorează fie unei breşe temporale prin care cineva este transportat în timpurile străvechi de acum 15.000 la 18.000 ani (60.000 la 74.000 ani omeneşti), fie unei expresii la nivel eteric. Există plane la nivel eteric, care au rămas în visul uman de pe vremea când Reptilienii s-au încrucişat prima dată cu umanitatea. Câteodată clarvăzătorii retrăiesc aceste experienţe ancestrale în timpul prezent.

Buddha şi Shiva au construit înţelegeri pentru încrucişarea raselor lor rădăcină cu Reptilienii. Ei au făcut acest lucru în schimbul informaţiilor pierdute privind înălţarea. În acest schimb, oamenilor li s-au oferit tehnologiile fizice pe care le uitaseră cu mult timp în urmă. Curând au început să fie construite dispozitive similare tehnologiei moderne care includ televiziunea, media, radioul, automobilele şi computerele. Aceste tehnologii au fost utilizate masiv pe timpul familiei Anu, însă nu de către toţi sclavii. Numai aceia care-şi câştigau o mare popularitate erau răsplătiţi cu astfel de dispozitive, pe vremea când Anu erau în viaţă. Acest lucru a stârnit o mare invidie printre ceilalţi sclavi faţă de cei cu faimă, precum şi dorinţa de a experimenta ei înşişi aceste dispozitive.

În timpul erei lui Mahavishnu, acest vis al sclavilor s-a realizat. Tehnologiile, la fel ca în civilizaţia umană actuală, au devenit disponibile tuturor acelora care şi le puteau permite. Aceasta a predominat în special în regiunile asociate cu Grecia şi Europa, împreună cu regiunile care sunt acum sub Oceanul Atlantic, acolo unde naţiunile de sclavi ale lui Anu au continuat să trăiască.

Era lui Mahavishnu s-a terminat cu un alt cataclism nuclear. Anumiţi lideri între naţiuni au intrat în competiţie în asemenea măsură încât din nou s-au anihilat pe ei şi civilizaţia lor. De data aceasta exploziile nucleare nu au fost tot atât de devastatoare ca distrugerile din timpul erei lui Anu. Deşi umanitatea s-a reîntors la barbarism, au revenit mai repede în natură, aceasta regenerându-se în mai puţin timp decât în era precedentă.

FALSA ÎNĂLŢARE A FALŞILOR ZEI ALBI

Înainte de devastarea nucleară, acum 16.000 ani, falşii zei albi au ales să-şi lanseze propria lor falsă înălţare. Printr-o conspiraţie împotriva lui Sananda, falşii zei albi au obţinut toate informaţiile despre falsa înălţare pe care Sananda le utilizase pentru a se extinde pe sine-însuşi. Falşii zei albi au ales să îndrume grupuri de oameni în Piramidele Egiptului Antic pentru a încerca să se înalţe bazaţi pe înregistrările obţinute de la Sananda. Oamenii cu capetele mari şi care moşteniseră linia genealogică a Marilor Maeştri au fost îndrumaţi să

înfiinţeze temple de înălţare în împrejurimile fizice ale Piramidelor. Mulţi dintre aceşti oameni au fost faraonii Egiptului Antic din zilele noastre.

La fel ca în falsa înălţare roşie, câmpurile de energie au fost unite fără înălţarea formei fizice. Pe scurt, 160 de faraoni au intrat în combustie în interiorul piramidelor într-o perioadă de peste 2000 ani. În urma falsei înălţări a fiecărui faraon, discipolii şi devoţii au murit în masă datorită îmbolnăvirilor grave. Cum combustiile începuseră să devină din ce în ce mai incomplete, cu părţi întregi ale corpului lăsate în urmă cum ar fi capete, picioare sau mâini, elita spirituală dominantă a decis în cele din urmă scoaterea în afara legii a procesului de înălţare.

Combustiile au mărit puterea de dominare a zeilor albi în dauna zeilor roşii, pe timpul acestei perioade istorice. Totuşi, forma-gând a combustiei a condus încă o dată la exprimarea în formă umană a folosirii armamentului nuclear pentru a distruge, ceea ce în ultimă instanţă a dus la devastarea întregii civilizaţii umane de la suprafaţa Pământului prin război nuclear.

După această perioadă, ceea ce a mai rămas ca structură genetică privind cavitatea craniană extinsă, creierul şi trunchiul cerebral corespunzător pentru aceia cu moştenire din linia genealogică a Marilor Maeştri, a fost pierdut din dansul uman. S-ar putea spune că cei cu o asemenea moştenire au fost greşit îndrumaţi de către zeii falşi pentru a folosi informaţia deţinută în scopul falsei înălţări. În procesul falselor înălţări, zeii albi au accesat informaţia genetică a faraonilor cu capetele mari şi şi-au însuşit această informaţie în folosul lor. În decurs de 6 generaţii după ultima falsă înălţare, întreaga memorie a ADN-ului cerut pentru construirea acestui nivel de conştienţă în forma umană a dispărut din toate arhivele genetice umane.

CĂDEREA ATLANTIDEI

(acum 10.000 – 13.000 ani 40.000 la 52.000 ani omeneşti)

Încă o dată oamenii au găsit calea de a ieşi din barbarism şi a se

întoarce în natură, după devastarea nucleară din era lui Mahavishnu. Încă o dată oamenii s-au întors la viaţa simplă din roadele pământului. Încă o dată au lăsat în urmă consumul de carne şi au îmbrăţişat o dietă vegetariană deoarece natura se regenerase. Din nou tehnologia a fost instaurată de către o specie umanoidă externă iar civilizaţia a înflorit. De data aceasta au fost speciile cunoscute sub numele de Gray care şi ei aparţineau unei creaţii pe moarte. Aceştia au ales să se încrucişeze cu umanitatea pentru a-şi perpetua speciile.

Speciile Gray au ales în principal încrucişarea cu descendenţii naţiunilor de sclavi Anu rămase, deoarece aveau nevoie de un fundament bazat pe siliciu pentru a contribui cu propriul ADN şi pentru ca urmaşii lor să supravieţuiască. Speciile Gray se prezintă ca o rasă de sclavi desperecheată, creată de cei din Pleiade cu mult timp în urmă. În schimbul încrucişării cu umanitatea s-a oferit tehnologia, ceea ce a dus din nou la dezvoltarea unei civilizaţii umane tehnologice. Din toate acestea se poate vedea cum istoria se repetă fără încetare până când karma se eliberează.

Cei cu caracteristici ereditare de tip Gray în formă umană au sfârşit prin a intra în conflict cu cei ce moşteniseră ereditatea pură a sclavilor Anu. Conflictul a luat proporţii ajungându-se la devastare nucleară cu toată Atlantida scufundându-se sub apele oceanului după 1.000 ani. Cauza primordială a fost războiul dintre două naţiuni de sclavi albi, una cu moştenire ereditară Gray şi cealaltă fără. După aceasta viaţa umană s-a reîntors din nou la stadiul de barbarism.

În era Atlantidei, zeii roşii şi albi se retrăseseră complet din dansul uman, pentru că acesta devenise pur şi simplu prea dureros pentru ei. Au început să proiecteze o metodă prin care să se extragă din cadrul umanităţii și al Pământului și să găsească o altă realitate consensuală cu care să danseze. Atât zeii roşii cât şi cei albi au încercat multe forme de înălţare în timpul erei Atlantida pentru a se extrage din fondul genetic uman. Încercările lor au eşuat pentru că erau mult prea întreţesuţi. Mulţi şi-au înălţat câmpurile în dimensiunile superioare, dat nu s-au putut retrage complet. Cei care creaseră false înălţări care au condus la forma-gând a combustiei nucleare, au făcut-o din nou. Aceste acţiuni au determinat în ultimă instanţă războiul nuclear între

oamenii din planul fizic precum şi căderea Atlantidei.

DUPĂ CĂDEREA ATLANTIDEI

(acum 10.000 ani până în timpul prezent)

Forma umană s-a reîntors la barbarism după căderea nucleară a Atlantidei. De data aceasta umanitatea nu a mai reuşit să renunţe la alegerea de a consuma carnea animalelor după ce vegetaţia s-a regenerat. Consumul de carne susţine o formă-gând care include mentalitatea masacrării. Această mentalitate conduce în cele din urmă la război şi vărsare de sânge între oameni. Această ultimă perioadă de 10.000 ani a cunoscut cel mai mare număr de războaie faţă de oricare altă perioadă din istoria umană.

Popoarele naţiunilor roşii s-au luptat între ele pentru teritoriu şi resurse. Popoarele naţiunilor albe s-au luptat între ele pentru credinţele şi practicile religioase. Naşterea lui Hristos nu a fost de ajutor; prin moartea lui ca fiinţă înălţată, Christ a ancorat forma-gând a crucificării. Ultimii 2000 ani au dus la o şi mai mare intensificare a războiului decât în perioadele anterioare încarnării lui.

Christ era o încarnare a lui Sananda. Sananda l-a condus pe Christ către crucificare. De ce ar fi reintrat Sananda sau oricare alt zeu roşi în dansul uman după ce se retrăseseră demult deoarece era atât de dureros să continue? Sananda a intrat în dans pentru a conduce umanitatea către dispariţie astfel încât că se poate extrage şi să se mute în alt dans care l-ar fi mulţumit mai mult. Forma-gând a crucificării este înrudită cu extincţia.

În ultimii 100 ani, din ce în ce mai mulţi zei albi şi roşii şi-au făcut simţită prezenţa. Ei au intrat din nou în dansul uman. Cei mai mulţi oameni au crezut că ei intră pentru a înălţa umanitatea şi a îndrepta experienţa umană către o eră de aur. Pământul este aici pentru a lămuri că aceştia sunt fiinţe egocentrice care nu au niciun interes în schimbarea omenirii; interesul lor este să se extragă cât mai complet din acest dans pentru a-şi continua jocul în altă parte.

Dacă falşii zei roşii ar fi fost interesaţi de umanitate atunci nu i-ar fi mutilat pe Marii Maeştri, omorându-i şi sfărâmându-le sufletele. În schimb ar fi învăţat de la sufletele şi oamenii cu mare înţelepciune. Oricum aceste suflete, falşi zei roşii sunt sunt incapabili de a învăţa ceva deoarece au decăzut într-o aroganţă extremă. În consecinţă Pământul a ales să-i scoată din visul uman astfel încât umanitatea să se poată înălţa, deoarece aceşti falşi zei roşii nu sunt decât un factor de interferenţă.

În secolul trecut a fost făcută o altă tranzacţie cu o facţiune a speciilor Gray pentru încrucișarea cu umanitatea în schimbul tehnologiei electrice. Aceasta a condus la actuala voastră civilizaţie umană bazată pe electronică. Oamenii jumătate Gray, jumătate albi retrăiesc încrucișarea care a avut loc acum mai mult de 10.000 ani în timpul erei Atlantida. Istoria se repetă, într-adevăr. Aceşti oameni nu se pot înălţa. Mila a fost martoră la 80 ADN de tip Gray în unii oameni care au participat la atelierele ei de lucru; sau la copii pe care i-a privit jucându-se la bazinele de înot în călătorii sau acasă în Hawaii. Aceşti copii și adulţi sunt extrem de mecanici şi lipsiţi cu totul de emoţii. Aceşti oameni vor deveni din ce în ce mai bolnavi pe măsură ce Pământul se va înălţa.

Răpirile şi reproducerile actuale cu speciile Gray au încetat în mare parte. Acest lucru se datorează faptului că speciile Gray au devenit şi ele bolnave datorită disonanţei fluxului energetic dintre Pământ şi formele lor. Mai există totuși încă multe plane eterice care au rămas, mai ales în densitatea orașelor voastre care reţin memoria şi încărcătura răpirilor trecute. Adeseori cei care-şi amintesc aceste răpiri se acordează la aceste plane ale realităţii şi le retrăiesc. Cei care se înalţă, eliberează amintirile şi manipulările acestei ere, în general prin încorporarea a 1024 spirale ADN în procesul înălţării.

ISTORIA ÎNĂLŢĂRII UMANE 4-DIMENSIONALE

În polaritate, o persoană va avea reprezentate ambele extreme. În măsura în care cei trei falşi zei roşii şi albi au creat înălţări false care au dus la anhilarea nucleară de la suprafaţa Pământului, în aceeaşi măsură alţi trei falşi zei roşii au înălţat grupuri de oameni în cea de-a

patra dimensiune. Aceşti oameni 4-dimensionali s-au înălţat într-o şi mai mare pace şi unitate. Cea mai mare parte a civilizaţiei Pământului interior este 4-dimensională ca rezultat al muncii acestor trei zei. În acelaşi timp însă, acest proces a polarizat distrugerea către exprimarea umană de la suprafaţa Pământului, ceea ce a condus la trei perioade de distrugere nucleară în istoria omenirii.

Pământul ca întreg trebuie să se înalţe. Nu numai Pământul interior se poate înălţa. Dacă Pământul exterior nu se înalţă odată cu cel interior, procesul nu va reuşi iar Pământul va intra în combustie când va încerca să intre în Marele Soare Central. Popoarele Pământului interior au ajuns să înţeleagă acest lucru. Din păcate zeii falşi Buddha, Quan Yin-Lady Buddha şi Thoth nu au rezonat cu alegerea de a se înălţa a întregului Pământ; ei au preferat să continue ca mai înainte, polarizând întunericul către suprafaţă. Consiliile care supraveghează înălţarea umană în Pământul interior au îndepărtat de mult aceşti trei falşi zei roşii ca rezultat al interferenţei lor continue. Din păcate ei s-au mutat pur şi simplu în exteriorul Pământului, continuându-şi dansul.

Multă vreme, Mila şi Riza au lucrat cu aceşti trei falşi zei roşii în experimentele timpurii privind înălţarea din cadrul organizaţiei. În timp, în şcoala lor a izbucnit războiul între falşii zei roşii şi albi. Atât de multă vătămare şi-a făcut loc prin intermediul acestor factori războinici non-fizici, încât Mila şi Oa au sfârşit prin a se îmbolnăvi de cancer după Masters Conclave din toamna anului 2000. Din acest moment Riza a sfătuit să nu se mai lucreze cu niciun zeu fals punct, întrucât nu se putea avea încredere că nu se vor război unul cu altul creând astfel vătămare în cadrul şcolii.

Această decizie nu a pus capăt războiului. Războiul s-a mutat pur şi simplu asupra altor grupuri de oameni care au fost folosiţi în inconştient de către zeii falşi în scopul atacării lui Mila şi Oa împreună cu alţi membri ai organizaţiei, cât şi pentru atacuri asupra organizaţiei în general cu ocazia întrunirilor organizate. În timp s-au descoperit metode de a mânui aceste atacuri prin folosirea mişcărilor contrare de energie care să anuleze loviturile destinate lor. În măsura în care grupul descoperea soluţii, în aceeaşi măsură falşii zei roşii şi albi descopereau tactici vătămătoare de abuz.

În anul care a trecut, Pământul şi soarele solar au hotărât să înlăture cu totul din visul uman atât zeii roşii cât şi pe cei albi. Motivul este simplu; ei interferă cu lansarea în suficientă măsură a înălţării umane astfel ca umanitatea să răzbească în apropiatele timpuri de purificare. Astfel de suflete nu pot creşte sau evolua; ele doar perpetuează dansul lor distructiv. Riza a evidenţiat clar această situaţie şi anume că atât sufletul cât şi forma pot deveni atât de afectate încât devin incapabile să evolueze. Aceasta este valabil pentru mulţi oameni cu moştenire genetică din partea sclavilor; la fel este şi pentru falşii zei roşii şi albi.

NATURA ÎNĂLŢĂRII ASTĂZI

Primele încercări de a lansa înălţarea printre oamenii de la suprafaţa Pământului au avut loc între anii 1998 – 2001 de către Riza. Succesul a fost parţial, începându-se descoperirea acelor naturi holografice şi de descendenţă care sunt incapabile de înălţare. Riza a fost împinsă în afara mişcării de înălţare prin alegerea liberă şi conştientă a lui Mila şi Oa. Riza devenise atât distrusă datorită războiului continuu între falşii zei roşii şi albi încât a pierdut prea multe informaţii pentru a-şi mai atinge scopul propus. În prezent Riza se află la redistribuire cu Tao, o forţă din afara timpului, spaţiului şi formei care guvernează întreaga creaţie şi evoluţie.

Pentru o vreme un alt factor de supraveghere a fost ancorat pentru a sprijini înălţarea umană, Natalia. Acest suflet a sfârşit prin a interfera încă şi mai mult decât zeii roşii sau albi, aşa că a fost exclusă în mai puţin de un an. Atunci Mila şi Oa s-au întors către Tao pentru sprijin. Din păcate a început să interfere un alt set de suflete care s-au prezentat drept Tao şi pe care Mila l-a numit „falsul tao”. Acest fals tao a fost deja îndepărtat din visul uman. S-a înţeles în fine de către Pământ, aflat sub călăuzirea adevăratului Tao, că trebuie să-şi asume sarcina visului uman. Această schimbare a început acum mai mult de 24 luni şi este documentată în multe din Transmisiunile Marelui Soare Central prin intermediul lui Mila. Pământul îi însufleţeşte acum pe Mila şi Oa şi pune la dispoziţie noi suflete pentru a-i sprijini pe toţi oamenii care se înalţă.

Pământul a ales ca în următoarea jumătate de secol să introducă toate visele într-unul singur. Pământul a mai ales şi să elimine toate sufletele problematice pentru înălţarea ei globală. Aceasta include acum falşii zei roşii şi albi, care sunt înlăturaţi ca entităţi de nivel global din visul Pământului. Totuşi aceste suflete sunt atât de încrustate în ADN-ul uman, încât este necesară înălţarea la 15.000 spirale ADN pentru fiecare descendenţă pentru a înlătura complet şi a separa umanitatea de aceste suflete. Se estimează că în jurul anului 2050, puţini oameni vor mai supravieţui dacă nu stăpânesc 15.000 spirale ADN, iar la acea dată dansul zeilor roşii şi albi va ajunge la finalul definitiv.

Mila şi Oa şi-au dat toată silinţa ca să coordoneze evoluţia umană prin intermediul experimentării continue din cadrul organizaţiei lor. În timp au fost descoperite hologramele şi descendenţele care sunt capabile să se înalţe mai departe. Cei cu holograme şi descendenţă Anu sau sclavi Anu sunt limitaţi de către consiliile Pământeşti ale înălţării la 1800 spirale ADN. În esenţă, formele acelora cu această moştenire genetică nu ştiu cum să se înalţe mai departe decât atât, iar dacă încearcă să meargă mai departe, cad în tiparele falsei înălţări prin care câmpurile se umflă, fără să înalţe şi forma biologică.

Falsa înălţare ar duce numai la combustia formei în loc de înălţarea în dimensiunea următoare. În orice caz falsa înălţare creează dificultăţi şi vătămări la nivel global, deoarece aceia care se înalţă dincolo de 1800 având caracteristici ereditare Anu și sclavi Anu creează vătămare globală permiţând câmpurilor lor să fie folosite de forţele întunericului împotriva Pământului. În consecinţă, pentru protecţia Pământului aceşti oameni sunt limitaţi la 1800 de spirale în acest moment al istoriei.

Înălţarea în dansul uman va avea loc gradat şi în sens generaţional. Cei limitaţi la 1800 pot produce urmaşi care să aleagă genealogii alternative, care pot să se înalţe la nivelul următor. Mai mult chiar, dacă cineva nu are un copil al său, genealogia sa este asociată cu 2 miliarde de alţi oameni care vor avea copii. Ca rezultat, după moarte,

conştienţa aceluia va continua să experimenteze înălţarea celorlalţi înrudiţi cu sine-însuşi, dar care aleg alte genealogii în tapiseria lor de la naştere ceea ce determină trecerea la următorul nivel de evoluţie.

Cei cu holograme şi ADN aparţinând naţiunii roşii însămânţate vor fi restrânşi la 3.000 spirale. Motivul este faptul că acestor oameni le lipseşte capacitatea înnăscută de a modifica materialul genetic pentru a continua cu următoarea etapă a înălţării. Dacă o persoană nu ştie cum să modifice ADN-ul ca set biologic de cunoaştere, atunci ea nu se poate înălţa mai departe. Se pare că numai aceia cu descendenţă directă și holograme de tip mare maestru posedă cunoştinţele necesare pentru a se înălţa pe următorul nivel de evoluţie.

Fiecare om care este limitat în înălţare, are totuşi posibilitatea de a elibera karma pentru mii, dacă nu chiar pentru sute de mii de strămoşi. La 3.000 spirale, există posibilitatea curăţirii karmei pentru întregul arbore genealogic al unei persoane, într-o singură viaţă, precum și eliberarea din ciclul reîncarnărilor. Nu e puţin lucru, și aceasta înseamnă de fapt înălţarea; ea face posibilă evoluţia omului „acasă".

Din punctul de vedere al Pământului, umanitatea a căzut în mod repetat de-a lungul a 50.000 ani (200.000 ani omenești). Cineva nu poate să se înalţe dintr-o astfel de situaţie peste noapte sau chiar într-o singură viaţă în condiţii normale. Totuşi datorită creşterii energiei fotonice din aura Marelui Soare Central, o persoană poate să se încălzească din interior și să dezvolte fluxul energetic kundalini. Kundalini este energia care arde karma din tapiseria genealogică a unei persoane și permite îmbrăţişarea stării de iertare. Cu cât mai multă energie fotonică disponibilă cu atât mai mult cineva se poate încălzi din interior spre exterior şi curăţa mai multă karmă, indiferent de nivelul la care încetează să se mai înalţe în material genetic.

Înălţarea este un proces. Nimeni nu se mută în mod magic peste noapte într-o stare de pace şi unitate. Pacea şi unitatea sunt îmbrăţişate gradat, pe măsură ce întreaga karmă pentru război şi boală este transmutată pentru întreaga genealogie a unei persoane. Pentru cei din programul lui Mila şi Oa acest lucru nu este atins în mod

semnificativ înainte de atingerea a 6.000 spirale sau nivelul de evoluţie Bodhisattva în acest moment al istoriei. Pentru cei care rămân totuşi la 3.000 spirale, lucrul continuu asupra propriilor tipare, forme-gând, karmă şi câmp vor duce în timp la acelaşi rezultat; ei se vor deplasa din ce în ce mai mult către unitate şi pace, lăsând în urmă disonanţele şi dificultăţile trecutului.

Înălţarea este biologică. Nu se poate înălţa numai câmpul fără ADN şi formă. Cei care cred că se înalţă construindu-şi numai un corp de lumină sunt amăgiţi de tărâmurile non-fizice. Chiar şi înălţarea la 1800 va aduce o expansiune a formei. Pentru cei ce încep procesul cu dimensiune mică spre mediu vor termina cu dimensiunea mediu spre mare, şi cu o mică protuberanţă cunoscută ca pântecul rotund al lui Buddha, atunci când se ating 1800 spirale. Pentru cei care înaintează spre 3.000, expansiunea egalează ceea ce s-a produs pentru a obţine 1800 spirale; acela se va deplasa în dimensiune de la mediu spre mare, sau de la mare la extralarg. Pentru cei care înaintează şi mai departe expansiunea continuă.

De ce această mărire? De ce este necesar acest lucru, mai ales acum când oamenii sunt atât de îndrăgostiţi de formele ce apar ca victimele de la Auschwitz? Nu e nimic frumos într-o formă slăbănoagă, muribundă, preaiubiţilor; nu există energie chi care să circule printr-o formă sfrijită. Cei cu 2 spirale de ADN sunt cu greu percepuţi în planul non-fizic, deoarece nu există destulă energie care să înconjoare forma, pentru a furniza lumină suficientă pentru suflet şi planele non-fizice astfel încât corpul eteric să poată fi perceput.

Odată cu înălţarea, ceea ce este decăzut şi cicatrizat este renăscut şi devine cristalin. Celulele sănătoase care devin cristaline sunt aproximativ cu 10 mai mari decât în starea anterioară non-cristalină. Acele celule decăzute şi cicatrizate se comprimă unele în altele, de ordinul a mii de celule înghesuite într-o mică regiune a formei. Pe măsură ce miile de celule sunt renăscute şi partea compromisă devine compusă din celule vii, sănătoase, cristaline, regiunea se extinde în mărime. Expansiunea este un semn de regenerare şi sănătate, care ar trebui îmbrăţişat de toţi oamenii care se înalţă.

SUMAR

Sperăm că v-a plăcut această reluare a istoriei umane. Înţelegeţi că alegerea de a vă înălţa şi de a învăţa lecţiile spirituale ale strămoşilor voştri, va transcende necesitatea de a repeta trecutul. Care sunt lecţiile strămoşilor oamenilor? Străbunii Mare Maestru ai lui Mila vor încheia acest articol.

Multe sunt lecţiile omenirii. În primul rând deprecierea materialelor genetice şi incubarea vieţii în laborator sunt greşite; această practică este împotriva legii creaţionale şi creează o formă umană care nu se poate înălţa. Deprecierea conştienţei umane conduce spre o viaţă care este orientată mai mult spre exterior decât spre privirea şi cercetarea lăuntrică. Concentrarea atenţiei spre exterior nu va conduce niciodată spre evoluţie, deoarece porţile către procesul înălţării reprezintă o experienţă lăuntrică a unei realităţi interioare care înconjoară orice fiinţă omenească.

Oamenii preocupaţi de tehnologie pierd contactul cu realitatea lor interioară, fiind distraşi de zgomotele exterioare pe care le furnizează media, jocurile, serviciile sau alte preocupări ale lor. Am sfătuit-o în mod repetat pe Mila să renunţe la astfel de preocupări şi să aleagă o viaţă cât mai simplă cu putinţă având în vedere necesităţile actuale de „a plăti chiria” şi „a cumpăra de mâncare” în planul fizic. Atât ea cât şi Oa au reuşit să îndeplinească această cerinţă, ceea ce le oferă libertatea de a se concentra interior zilnic în scopul înălţării.

Oamenii nu au nevoie să călătorească în planul fizic odată ce se deschid în faţa realităţii lor lăuntrice. În cadrul realităţii lăuntrice, omul se poate proiecta ca şi conştienţă în orice loc de pe Pământ, atât în cadrul creaţiei voastre cât şi în interiorul Marelui Soare Central. Dacă cineva poate fi în orice loc doreşte, de ce ar mai avea nevoie să călătorească în planul fizic? Şi aceasta este o preocupare problematică atât a oamenilor din întreaga voastră creaţie, cât şi din afara Marelui Soare Central. Atât de mult timp, resurse şi energie sunt irosite în preocupările vieţii umane pentru dezvoltarea şi scopurile tehnologice, ca şi pentru călătoriile pe care aceste tehnologii le oferă, încât nu mai

este timp pentru concentrarea lăuntrică în scopul evoluţiei.

Tehnologia nu poate înălţa pe nimeni şi nicio creaţie spre casă. Cea mai mare parte a înălţării Siriene a fost incompletă datorită dezvoltării tehnologiei care a sprijinit creşterea în vibraţie a acestor două planete la rangul de stele. Tehnologia nu poate procesa lecţiile emoţionale pe care fiecare specie conştientă, inclusiv umanitatea, trebuie să le înţeleagă pentru a se putea înălţa. Maşinile nu au emoţii; nici destulă conştienţă pentru a înţelege. Aceasta a condus la oameni Sirieni 5-dimensionali care au eşuat în învăţarea lecţiilor lor 3-dimensionale; rezultatul final este că acum ei vor repeta lecţiile 3D în cea de-a cincea dimensiune în loc de transcenderea într-o nouă stare a fiinţei.

Oamenii pe Pământ au devenit nişte maşini vii tocmai datorită tehnologiei pe care au dezvoltat-o. Ca maşină vie, cineva face asta sau cealaltă, zi după zi, fără să înţeleagă de ce şi fără capacitatea de a schimba sau a modifica ceva, ca să nu mai vorbim de evoluţie sau înălţare. Fără capacitatea de a-şi modifica propriul destin, omul se simte lipsit de putere, prins în capcană şi temător; în timp teama produce dispreţ care conduce la război şi abuz în toate formele lor de manifestare, de la invidie la ură până la crime făţişe şi distrugere.

Singura soluţie a oamenilor de pe Pământ este să se înalţe şi să evolueze de la actuala stare a fiinţei care este atât de mecanizată şi lipsită de iubire şi viaţă. Televiziunea şi media nu vă vor vindeca rănile; nici multele posesiuni pe care oamenii le au sau averile pe care le caută nu vă vor umple inima cu iubirea după care tânjiţi. Iubirea este o stare internă a fiinţei care vine din interconectarea dintre corp, suflet şi Pământ. Această conectare trebuie să fie dobândită prin evoluţie, deoarece oamenii cu 2 spirale şi-au pierdut toate conexiunile cu tărâmurile spirituale care-i înconjoară.

Sufletul nu a fost destinat să mutileze forma sau să-şi pună nevoile şi visele deasupra nevoilor şi cerinţelor încorporării în planele fizice. Sufletele dansând cu speciile umane pe Pământ reprezintă o vastă denaturare a exprimării tărâmurilor non-fizice. Oamenii s-au retras din experimentarea sufletului deoarece acesta susţinea doar

parţial viaţa în planul fizic; câteodată sufletul sprijină viaţa, altă dată o mutilează pentru folosul personal din planul non-fizic al visului. Acesta nu este nici scopul sufletului nici al planelor non-fizice; nu este scopul sufletului de a se război cu alte suflete. Sufletul este destinat să lucreze în cinste şi colaborare cu toate tărâmurile, atât fizice cât şi non-fizice.

Strămoşii Mare Maestru sfătuiesc pe toţi aspiranţii la înălţare să înceteze colaborarea cu orice suflet sau forţă non-fizică care nu susţin sănătatea şi bunăstarea formei. Vă mai sfătuim ca zilnic să vă monitorizaţi înălţarea. În orice moment în care nu vă simţiţi bine sau vă îmbolnăviţi în procesul înălţării, să-l consideraţi un semn autentic al faptului că partea non-fizică nu-şi face datoria. Intenţionaţi să vă conectaţi cu Pământul şi să înlocuiţi sufletele care vă supraveghează înălţarea, cerând o evaluare a sufletelor efectuată de consiliile înălţării ale Pământului. Acest lucru se poate intenţiona înainte de a aluneca în somn seara, iar a doua zi puteţi descoperi că vă treziţi simţindu-vă mult mai bine.

Acestea sunt lecţiile spirituale ale dansului uman pe Pământ. Acestea sunt lecţiile pe care Marii Maeştri, strămoşi din timpurile străvechi, au venit să le înţeleagă. Odată cu moartea noastră o mare denaturare s-a pus în mişcare, care numai acum poate fi reparată. Cei asociaţi cu biologia noastră au supravieţuit, Mila fiind una din miliardele care sunt înrudite pe întreg globul. Speranţa noastră cea mai profundă este ca cei înrudiţi cu noi să se trezească acum şi să se înalţe. În procesul înălţării totul poate fi vindecat, totul poate fi schimbat, iar viitorul timp al unităţii se poate naşte. Iată de ce am venit pe Pământ; niciodată nu e prea târziu să-ţi îndeplineşti misiunea.

În Lemuriană:

„O ono oto oko o. La lassi lani anu om. Om nou nati nauti na”.

„Înţelepciunea vine prin experimentarea şi exprimarea vieţii. Viaţa ne învaţă multe lucruri. Când e încheiată, viaţa ne învaţă să mergem” acasă”.

Namaste

Marii Maeştri

Pământul Mamă

(urmează comentariul pe pagina următoare)

Răzvan Petre
DANSUL FALŞILOR PROROCI

Vă prezint analiza veridicităţii unui text esoteric, pe care am făcut-o la cererea unui prieten, care tocmai descoperise un „articol spiritual interesant”.
Răzvan Petre

Stimate domnule V.

Ca răspuns la propunerea dumneavoastră de lectură, vă scriu câteva rânduri. Eu însumi fiind un om avid de cunoaştere, m-am grăbit să răsfoiesc materialul pe care ni l-aţi trimis, „Dansul falşilor zei roşii şi albi”. Profit de această ocazie ca să realizez o sinteză despre modul cum abordez eu lecturile esoterice în general, şi această lectură în particular.

1. În primul rând, sunt de la început circumspect în privinţa veridicităţii textului. În câteva minute decid dacă voi părăsi lectura definitiv sau o voi continua. Astăzi, când bibliografia esoterică poate umple zeci de rafturi, este necesar să ne ascuţim discernământul. A-ţi pierde timpul cu o lectură inutilă înseamnă să te privezi de o altă lectură valoroasă...

Cred că putem stabili valoarea unei scrieri metafizice având în vedere 3 criterii:

Sinceritatea autorului.
Veridicitatea informaţiilor.
Ce folos ne aduce (intelectual, moral, sufletesc, spiritual etc).

Dacă pică la unul dintre criterii, cartea esoterică merită a fi abandonată. Iată câteva situaţii posibile:

— Un limbaj prolix, adundând în neologisme şi cuvinte inventate, ar putea fi o acoperire pentru lipsa de originalitate sau de idei a autorului.

— Prezentarea unei „realităţi” fără puncte comune cu nimic din ce se cunoaşte deja, poate fi un semn de creativitate, dar şi un posibil semn al invenţiei pure şi lipsei de veridicitate.

— Un autor despre care nu găsim nicio referinţă ar putea fi un pseudonim de ocazie. Oare de ce îşi ascunde identitatea: Se teme să nu-şi periciliteze statutul social? Nu crede nici el în ce scrie? Doreşte să dezinformeze intenţionat cititorii? Oricum, ceea ce se permite în mediul scriitorilor de literatură de ficţiune, nu este onorabil în domeniul – mai pretenţios – al literaturii esoterice.

— Abordarea unui subiect greu de verificat este o mină de aur pentru cine vrea să scoată bani pe o carte, dar de un folos discutabil pentru cititor. Ceea ce s-a întâmplat acum 3 milioane de ani, nu numai că este irelevant pentru noi, dar este şi imposibil de verificat…

— Unii autori reuşesc să facă atâtea conexiuni fantasmagorice între noţiuni fără legătura între ele, încât pare a fi opera unei minţi diabolice, pusă pe batjocorirea răbdării şi inteligenţei cititorului.

— Un autor care preia informaţii exacte şi reale, dar le prezintă, fără curaj, drept literatura de ficţiune, diminuează forţa de impact a acelor informaţii importante. Potrivită acestui stil e mai degrabă prezentarea unor principii generale, cum face ilustrul Paolo Coelho.

— Odată ce prezumţia de sinceritate a autorului a căzut, fiindcă i-am descoperit una sau mai multe minciuni deliberate, întreaga operă cade în derizoriu, indiferent cât de valabilă pare a fi în rest.

— Traducerea unor cărţi esoterice nerespectând litera şi spiritul cărţii originale este un gest extrem de dăunător, chiar dacă sub pretextul adaptării. Am întâlnit traduceri ale scrierilor unor mari autori, în care s-au adăugat idei personale, completări specifice unei alte şcoli de gândire, rezultând o traducere mai mult decât liberă – ceea ce constituie o complicitate la dezinformare şi o murdărire subtilă a creaţiei originale. Acest traducător poate doreşte, eventual, să fie un co-creator, dar sfârşeşte prin a fi un demolator.

< Sus >

2. Revenind la cazul concret intitulat „Dansul falşilor zei roşii şi albi”, iată câteva observaţii personale:

a) Textul se doreşte a fi un „channeling” prin mediumul numit MILA. În Occident, aceasta este o metodă cunoscută şi acceptată, „channel” fiind o denumire modernă pentru medium. Datorită lipsei de criterii obiective şi referinţe, oricine poate fi proclamat „channel” şi impus în mass-media. Literatura abundă de falşi proroci. Sunt prezente şi în mass-media românească astfel de persoane.

Cât este de sincer mediumul MILA sau, dacă el este de bună credinţă, cât este de autentic mesajul primit de el?

Analizând limbajul, îl găsesc greu de înţeles, necesitând un efort substanţial de decodificare. Aceasta este o bilă neagră pentru autor, ştiind că orice spirit superior care comunică ceva oamenilor o face pentru a fi înţeles de cât mai mulţi.

Pe de altă parte, este adevărat că mesajul spiritului este îmbrăcat în cuvintele proprii mediumului. Dar asta înseamnă că gândirea lui MILA este destul de alambicată şi confuză – o altă bilă neagră. Chiar şi o idee corectă şi bună se poate pierde în lipsa clarităţii mentale. Şi invers, lipsa unor idei clare şi a unei finalităţi constructive se poate masca prin cuvinte pretenţioase şi greu de înţeles.

Părerea mea: nu sunt cuvinte inspirate, ci propria gândire a autorului.

b) Subiectul abordat este imposibil de verificat, fiind vorba de pretinse întâmplări din urmă cu zeci de mii şi milioane de ani. Chiar dacă mintea omului obişnuit are limite, nu înseamnă că trebuie să renunţăm la discernământ, dând frâu liber imaginaţiei necontrolate. În fond, toate informaţiile la care accedem ar trebui să ne fie de vreun folos, or fără contribuţia raţiunii de a le valida, ordona şi folosi, ele rămân speculaţii inutile, hrană pentru vise, antrenament poetic…

c) Am extras din textul lui MILA câteva afirmaţii de-a dreptul incredibile sau absurde:

„1. Pământul şi sufletele din el nu au fost niciodată de acord să înglobeze forma delfinilor şi a balenelor; 2. iar Pământul nu a fost vreodată de acord să înglobeze forma umană. 3. De fapt Pământul nu ştia că delfinii şi balenele existau pe suprafaţa sa, deoarece aceste specii au rămas într-un vis separat ancorat în jurul Pământului de către savanţii Sirieni, odată cu scuturile de gheaţă”.

Comentariu: acest citat se împiedică de următoarele dificultăţi logice:

1. Ştim că speciile sunt create de îngerii creatori, adaptându-le la viaţa terestră. Sufletele se mulţumesc să se încarneze în formele de viaţă create de îngeri, neavând nivelul de evoluţie să pună în discuţie planurile superioare.

2. Aici, Pământul este considerat o entitate distinctă, cu păreri proprii. În realitate, există o confrerie de spirite superioare care guvernează planeta şi care se subordonează Voinţei lui Dumnezeu. Este absurd să crezi că Pământul se opune Planului Divin, nedorind să fie populat cu oameni. Or, omul este suprema creaţie fizică!

3. Apoi, ori Pământul este un spirit atoatecunoscător – că doar se contrează cu creatorii speciilor! –, ori e o forţă brută cu gândire fără orizont şi fără ştiinţă...

d) Alt citat semnificativ:

„Într-adevăr, Mila îşi aminteşte că a văzut demult o videocasetă cu Ramtha (care este un alt nume pentru sufletul cunoscut ca Rama), în care „creaţia vieţii” era explicată prin intermediul transmiţătorului lui Ramtha, numit JZ Knight”.

Dacă articolul era cu adevărat credibil, nu avea nevoie să fie întărit cu afirmaţii venind din surse externe. Se invocă numele unui alt „channel” care ar fi spus ceva pe linia mesajului lui MILA, sau invers. Jalnică, această referinţă! În plus, arată că textul este o alcătuire literară cât se poate de lumească.

În acelaşi sens, ce relevanţă are că „Jacques Cousteau şi echipa sa de scufundători au făcut un film despre Manatee, despre care Mila îşi aminteşte că l-a văzut la televizor în tinereţea ei.”?! Parcă ar fi nişte poveşti la gura sobei, inspirate din emisiunile de televiziune…

e) „Durata vieţii majorităţii oamenilor de atunci era de 2000 de ani omeneşti”.

Pare a fi o întrecere cu relatările biblice: dacă Matusalem a trăit 900 ani, hai să fie MILA mai original şi să le acorde o durată dublă de viaţă! Am putea accepta această vârstă numai pentru umanoizi diferiţi de noi, în condiţii diferite. Dar tocmai această descriere lipseşte din povestirea lui MILA. Imaginaţia l-a părăsit tocmai când putea să ne picteze un tablou ceva mai convingător…

f) Apar în text preluări ale unor idei binecunoscute, înveşmântate în cuvintele lui MILA. Exemple:

„Visul” = încarnarea unui spirit
„Plane holografice” = lumi paralele de existenţă, plane vibratorii invizibile, inclusiv planul akashic (depozitarul înregistrărilor trecutului)
Însămânţarea planetei din exterior cu cele câteva rase umane.
Cele câteva civilizaţii omeneşti anterioare, care au fost distruse sau s-au autodistrus.
Extratereştrii gri.
Cauzele dispariţiei dinozaurilor.
Centrele inteligente de pe stele îndepărtate (Sirius, Alfa Centauri, Pleiade etc)
Existenţa sufletelor în planurile eterice, după părăsirea formei

fizice.

Războiul stelelor

În rest, textul este o speculaţie pe aceste teme „clasice”...

< Sus >

Ce folos ne aduce acest text?

Mie personal mi-a folosit la analiza de faţă, dar altfel aş fi renunţat să-l citesc imediat pe următoarele motive:

Dificultatea lecturii nu este compensată de utilitatea sa.

Informaţii pe teme similare pot fi obţinute din surse mai credibile şi într-o formă mai atrăgătoare.

Unele dintre teme nu sunt de interes real. Nu sunt împotriva lărgirii orizontului de cunoaştere, dimpotrivă. Dar orice dilatare a gândirii în infinit ar trebui să fie însoţită şi de o înălţare sufletească, pe care textul abordat nu o oferă, ceea ce îmi arată că pe undeva, ceva este fals. Cu ce ne ajută să evoluăm spiritual sau mental? Mâine putem găsi o carte cu afirmaţii antagonice acestui text, care ne-ar putea „băga în beznă”.

Textul în sine este o făcătură, un fals, pretins a veni din surse superioare.

Nu transmite nici măcar emoţii de natură spirituală...

În final, trebuie să mărturisesc că n-am avut puterea şi curiozitatea să citesc textul până la sfârşit, ci doar l-am răsfoit... Din contră, sunt cărţi pe care le recitesc cu plăcere. De exemplu, cartea care provine de la adevăraţi mesageri divini, intitulată „Din tainele vieţii şi ale universului” a lui Scarlat Demetrescu – un scriitor talentat şi un om de ştiinţă dedicat adevărului.

Nu mi-am propus să fiu un casap al non-valorilor literare

esoterice. Oricine are dreptul să se exprime. Încerc însă să fiu exigent cu ceea ce îmi umple mintea, timpul, îmi consumă energia şi îmi clădeşte opiniile, deci viitorul.

Domnule V., sper că nu v-am supărat cu vreuna din afirmaţiile mele, că poate îmi veţi da dreptate şi că n-am greşit în privinţa textului trimis spre analiză!

La bună vedere! La bună citire!

Cu stimă.

Răzvan Petre

15 aprilie 2007